

Αθήναι, 10-3-2020

Αριθμός ατομικής γνωμοδότησης 41/2020

Ερώτημα: Το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.ΑΣΦ.619/1425715/2019 έγγραφο ΕΦΚΑ / Κεντρικής Υπηρεσίας / Γενικής Διεύθυνσης Εισφορών / Διεύθυνσης Ασφάλισης / Τμήματος Ασφάλισης Μισθωτών.

Περίληψη ερωτήματος: Αν είναι νόμιμο το αίτημα των α) σωματείου υπό την επωνυμία «σ. ε. ν. Σ. Ή Τ.Ή» και β) μελών του σωματείου για ασφαλιστική τακτοποίηση των μελών του σωματείου, εν όψει του ότι έχει υπαχθεί σε διαδικασία ειδικής διαχείρισης η εργοδότη των μελών του σωματείου τα οποία ασφαλίστηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αφού είχαν παράσχει ασφαλιστέα στον ΕΦΚΑ εργασία πριν από την υπαγωγή της εργοδότη στη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης.

=====

Ιστορικό

1.Α. Από το ανωτέρω έγγραφο και τα συνημμένα του προκύπτει το εξής ιστορικό:

Με την υπ' αριθμ. 752/8-3-2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η ανώνυμος εταιρεία υπό την επωνυμία «ε.ν. αε» (του λοιπού: εταιρεία) υπήχθη στη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 επ. του ν. 4307/2014, ως ισχύουν. Η εταιρεία για το διάστημα από 18-4-2012 μέχρι 30-9-2013 είχε θέσει τους - αποτελούντες μέλη του σωματείου - μισθωτούς σε σύστημα εκ περιτροπής εργασίας, διάρκειας μίας ημέρας ανά εβδομάδα, αρνούμενη να αποδεχθεί την προσφορά των υπηρεσιών τους κατά τις υπόλοιπες εργάσιμες ημέρες. Για την καταβολή των αποδοχών τους οι μισθωτοί άσκησαν κατ' αυτής σειρά αγωγών ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ζητώντας την αναγνώριση της ακυρότητας της απόφασης της εταιρείας να τους θέσει στο ανωτέρω σύστημα εργασίας ως παράνομης και καταχρηστικής και την καταδίκη αυτής στην καταβολή του συνόλου των αποδοχών τους ως να εργάζονταν επί όλες τις εργάσιμες ημέρες. Με τις κατωτέρω αποφάσεις του δικαστηρίου οι αγωγές έγιναν δεκτές και επιδικάστηκαν οι αποδοχές των μισθωτών για τα διαστήματα για τα οποία με την κάθε αγωγή ζητούσαν την επιδίκαση τούτων, ως εξής:

Απόφαση υπ' αριθμ. 2180/2013 για το διάστημα από 18-4-2012 μέχρι 17-10-2012 και για το διάστημα από 18-10-2012 μέχρι 31-12-2012.

Απόφαση υπ' αριθμ. 512/2014 για το διάστημα από 1-1-2013 μέχρι 31-3-2013.

Απόφαση υπ' αριθμ. 513/2014 για το διάστημα από 1-4-2013 μέχρι 30-6-2013.

Απόφαση υπ' αριθμ. 511/2014 για το διάστημα από 1-7-2013 μέχρι 30-9-2013.

Στο αιτιολογικό των αποφάσεων αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι η μονομερής απόφαση της εταιρείας για την επιβολή εκ περιτροπής απασχόλησης ήταν παράνομη και άκυρη και επομένως ίσχυαν οι συμβάσεις εργασίας για πλήρη απασχόληση, ενώ η εταιρεία μη αποδεχόμενη τις υπηρεσίες τους υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης και μη καταβάλλοντας τις αποδοχές τους κατέστη υπερήμερη και οφείλει τις μηνιαίες αποδοχές τους για όλες τις ημέρες της εβδομάδας ως να εργάζονταν κανονικά υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης. Οι αποφάσεις αυτές έχουν κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστές. Οι μισθωτοί και το σωματείο κατέθεσαν τις αποφάσεις αυτές στο περιφερειακό

υποκατάστημα Ελευσίνας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εξήτησαν την ασφαλιστική τακτοποίηση των μισθωτών για το διάστημα από 18-4-2012 μέχρι 30-9-2013. Η προφορική απάντηση επί του αιτήματος ασφαλιστικής τακτοποίησης ήταν ότι δεν μπορεί να γίνει τακτοποίηση, διότι οι αποφάσεις που επιδικάζουν τις αποδοχές για το διάστημα από 18-4-2012 μέχρι 30-9-2013 δεν είναι τελεσίδικες.

Το σωματείο κοινοποίησε στον ΕΦΚΑ / περιφερειακό Υποκατάστημα Μισθωτών Αττικής - Δυτική τη μη τελεσίδικη υπ' αριθμ. 1102/2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ειδικής διαδικασίας περιουσιακών - εργατικών διαφορών) με την οποία αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της εταιρείας να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων μισθωτών και μελών του σωματείου, ως δεδουλευμένες αποδοχές, τα αναγραφόμενα στο διατακτικό της χρηματικά ποσά με το νόμιμο τόκο από το τέλος του κάθε μήνα που οι επί μέρους αποδοχές τους κατέστησαν απαιτητές.

1.Β. Εν όψει τούτων, η ερωτώσα Υπηρεσία αναφερόμενη στο κείμενο των διατάξεων των άρθρων 72 παρ. 1, 73, 77 του ν. 4307/2014 και εκθέτουσα ότι α) ο σκοπός της ειδικής διαχείρισης σύμφωνα με τον ν. 4307/2014 είναι η εκποίηση του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησης και β) από τη στιγμή της υπαγωγής της επιχείρησης σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης δεν υπάρχει στάδιο επαναφοράς των ατομικών διώξεων απευθύνει το ανωτέρω ερώτημα, δεδομένου ότι, όπως σημειώνει, "σύμφωνα με τα ανωτέρω αναστέλλονται αυτοδίκαια όλες οι ατομικές διώξεις κατά της επιχείρησης καθ' όλη την διάρκεια της ειδικής διαχείρισης", "όπως προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις, από την στιγμή που η επιχείρηση τίθεται σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης, δεν υπάρχει στάδιο επαναφοράς των ατομικών διατάξεων προς κρίση σε οποιοδήποτε δικαστήριο" και "οι αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου δεν είναι τελεσίδικες".

Νομοθετικό πλαίσιο

2. Αστικός κώδικας [π.δ. 456/1984 (Α' 164) εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 36, παρ. 2, εδαφ. γ' και 3 του ν. 1406/1983 (Α' 182)]:

Άρθρο 247 («παραγραφή της αξίωσης»). Το δικαίωμα να απαιτήσει κάποιος από άλλον μια πράξη ή μια παράλειψη (αξίωση) παραγράφεται. Άρθρο 251 («έναρξη παραγραφής»). Η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της. Άρθρο 264 («άλλοι τρόποι διακοπής»). Την παραγραφή διακόπτουν επίσης: ...2. η αναγγελία για επαλήθευση σε πτώχευση 3. η αναγγελία για κατάταξη σε πλειστηριασμό. Άρθρο 272 (Ενέργεια της συμπλήρωσης της παραγραφής). Όταν συμπληρωθεί η παραγραφή, ο υπόχρεως δικαιούται να αρνηθεί την παροχή. Άρθρο 277 (πρόταση παραγραφής). Το δικαστήριο δεν λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη την παραγραφή που δεν έχει προταθεί.

3. Αν.ν. 1846/1951 «περί κοινωνικών ασφαλίσεων» (Α' 179)

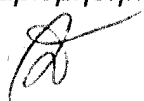
Πρόσωπα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν

Άρθρον 2: 1. Εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως, υπό τους εν άρθρω 7 οριζομένους όρους και προϋποθέσεις: α) [όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 4476/1965 (Α' 103)]:

Τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της Χώρας παρέχουν κατά κύριον επάγγελμα εξηρημένην εργασίαν έναντι αμοιβής ... Άρθρον 8. Οι εν τω παρόντι χρησιμοποιούμενοι όροι σημαίνουν αντιστοίχως: ... 1. Ησφαλισμένος και ησφαλισμένοι. Τα πρόσωπα εκ των εν τω άρθρω 2 αναφερομένων ... τα ... υπαχθέντα εις την ασφάλισιν. 5. Εργοδότης: α) Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου δια λογαριασμόν των οποίων τα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν

πρόσωπα προσφέρουν την εργασία των. Άρθρο 14: ... 8. Οι Διευθυνταί των Υποκ/των ... αποφασίζουν κατά την ... των Κανονισμών ορισθησομένην διαδικασία, περί της υπαγωγής εις την ασφάλισιν, της διαρκείας της ασφαλιστικής σχέσεως, της καταβολής των εισφορών και της πραγματοποιήσεως των ασφαλιστικών παροχών ως και επί παντός ετέρου θέματος ορισθησομένου δια του αυτού Κανονισμού. ... Άρθρον 26: 1. Δια την καταβολήν των εισφορών των ησφαλισμένων ευθύνεται επί παρεχόντων εξηρημένην εργασίαν ο εργοδότης ... Ο εργοδότης υποχρεούται δια την καταβολήν των εισφορών και των ησφαλισμένων των μη αμειβομένων εν όλω ή εν μέρει υπ' αυτού. 2. ... 3. Ως χρόνος υπολογισμού των εισφορών ορίζεται ο ημερολογιακός μήνας εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία ή η υπηρεσία. Δεν μεταβάλλει τον παραπάνω χρόνο η καθυστέρηση, από οποιαδήποτε αιτία, της πληρωμής του μισθού πέραν του μηνός, όπως επίσης δεν μεταβάλλει αυτόν η καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών σε μακρότερα ή βραχύτερα χρονικά διαστήματα. Ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλλει τις εισφορές στο Ι.Κ.Α. μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τον πιο πάνω οριζόμενο χρόνο.....4.....5.....6..... 7. Η παρά του εργοδότη μη καταβολή των εισφορών δεν συνεπάγεται δια τον ησφαλισμένον στέρησιν η μείωσιν των δικαιωμάτων αυτού επί των παροχών, επιφυλασσομένης πάντως της εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 8 του παρόντος.....8..... 8α. Ο ασφαλισμένος που αποχωρεί ή απολύεται από την εργασία του υποχρεούται μέσα σε ένα δωδεκάμηνο από την αποχώρησή του ή την απόλυσή του να δηλώνει γραπτά στο Ι.Κ.Α. τις ημέρες εργασίας που πραγματοποίησε και για τις οποίες δεν ασφαλίστηκε. Σε καμμία περίπτωση δεν αναγνωρίζονται ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν από ασφαλισμένο σε περίοδο για την οποία, κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, είχε παραγραφεί το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. να βεβαιώσει και να καταλογίσει ασφαλιστικές εισφορές. Η διάταξη αυτή ισχύει για όλους τους κλάδους του Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α. -Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.- Τ.Ε.Α.Μ.), Ι.Κ.Α. - Ειδικού Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ.) καθώς και των ασφαλιστικών οργανισμών, ταμείων και λοιπών οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, για λογαριασμό των οποίων τις εισφορές εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. [Τα ως άνω τρία εδάφια, όπως ίσχυαν μετά τη διάταξη της παρ.3 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (Α' 270), που αντικατέστησε τα πέντε πρώτα εδάφια της παρ.8α, τα οποία είχαν προστεθεί με την παρ.2 του άρθρου 7 του ν.δ. 4104/1960, αντικαταστάθηκαν εκ νέου ως άνω από το άρθρο 11 του Ν.2972/2001(Α' 291)]. Άρθρον

27: ... 2. Οι απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, πρόστιμα, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης ... εισπράττονται με βάση τη χρονική σειρά βεβαίωσής τους, η οποία προκύπτει από τον αύξοντα αριθμό και την ημερομηνία του τριπλοτύπου βεβαίωσης [το αμέσως ανωτέρω εδάφιο, όπως είχε τροποποιηθεί με την παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαταστάθηκε εκ νέου ως άνω από την παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2972/2001 (Α' 291)]. Η είσπραξη γίνεται από τα ταμεία είσπραξης εσόδων του Ι.Κ.Α. ή από τις ταμειακές υπηρεσίες του, κατά τις διατάξεις του Κανονισμού του Ι.Κ.Α. και κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90).. ... δ) Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την είσπραξη των εσόδων του δημοσίου εφαρμόζονται ανάλογα και για την είσπραξη των εσόδων του Ι.Κ.Α. και των συνεισπραττόμενων από αυτό εσόδων τρίτων οργανισμών. Όπου δε σ' αυτές αναφέρεται Υπουργός, Δ/ντής Δημοσίου Ταμείου και υπάλληλος του Δημοσίου, νοούνται οι Διοικητής Ι.Κ.Α., Δ/ντής Ταμείου Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α., ή Δ/ντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περι/κού ή Τοπικού Υποκ/τος Ι.Κ.Α. και υπάλληλοι του Ι.Κ.Α., από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες. [Οι αμέσως ανωτέρω διατάξεις προστέθηκαν (στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 27 αν.ν. 1846/1951) με το άρθρο 18 ν. 1469/1984 (Α' 111) και εκ των υστέρων η παράγραφος αυτή (υπ' αρ. 3) έλαβε τον αριθμό 2 στο άρθρο 27 του αν.ν. 1846/1951 λόγω της κατάργησης της παραγράφου 2 με την παράγραφο 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999 (Α' 1)]. 3. Ως τίτλοι δια την βεβαίωσιν και είσπραξιν των ανωτέρω απαιτήσεων χρησιμεύουν καταστάσεις οφειλετών (η παράγραφος αυτή έλαβε τον αριθμό 3 στο άρθρο 27 αν.ν. 1846/1951 λόγω της κατάργησης της παραγράφου 2 και της αναρίθμησης των παραγράφων 3,4,5,6,7 και 8 σε 2,3,4,5,6, και 7 αντίστοιχα, με τη παράγραφο 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999). 4..... 5. 6. Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α., για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεών του, καθώς και των απαιτήσεων των φορέων, κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής των οποίων τις εισφορές συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., υπόκειται σε δεκαετή παραγραφή η οποία αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων μετά την εφαρμογή του θεσμού της Α.Π.Δ.. Για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων πριν την εφαρμογή της Α.Π.Δ., εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 2 παράγραφος 8 του ν. 2556/1997 και αναριθμήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999.

*** Η παρ.6 (πρώην 7), όπως είχε τροποποιηθεί από την παρ.8 άρθρου 2 ν. 2556/1997, αντικαταστάθηκε εκ νέου ως άνω από την παρ.2 του άρθρου 15 του Ν.2972/2001 (Α' 291).

4. Β.δ. από 11-5/26.6.1954 "περί Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του Ι.Κ.Α." (Α' 134):
Σύστασις και σύνθεσις Τ.Δ.Ε.

Άρθρον 1:

1. Παρά τοις Υποκαταστήμασι του Ι.Κ.Α. ... συνιστώνται πενταμελείς Τοπικαί Διοικητικαί Επιτροπαί ...

2. Τριμελείς Τοπικαί Διοικητικαί Επιτροπαί συνιστώνται εις τα Υποκαταστήματα ...

Αρμοδιότητες Τ.Δ.Ε.

Άρθρον 4 [όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 άρθρου 7 του ν.δ. 3710/1957 (Α' 100) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 του ν.2676/1999 (Α' 1)]:

Η Τ.Δ.Ε. ασκεί τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α) Αποφαίνεται επί των ενστάσεων κατά πάσης φύσεως αποφάσεων του διευθυντή του Υποκ/τος ΙΚΑ που αφορούν την ασφάλιση, τη διάρκεια της ασφαλιστικής σχέσης, τον υπολογισμό και την καταβολή των εισφορών, την πραγματοποίηση των ασφαλιστικών παροχών και οποιοδήποτε άλλο θέμα της αρμοδιότητάς του και επιλαμβάνεται τον ουσιαστικό και νομικό έλεγχο της ορθότητας αυτών. Κατά τον έλεγχο η τοπική διοικητική επιτροπή ερευνά ελευθέρως τα πραγματικά και νομικά της υπόθεσης στοιχεία. Δύναται για την ανεύρεση της αλήθειας να καλέσει οιονδήποτε για τη λήψη πληροφοριών, να εξετάσει μάρτυρες, να ενεργήσει αυτοψία, να προκαλέσει ιατρικές γνωματεύσεις, να ζητήσει πληροφορίες από κάθε αρχή και να λάβει υπόψη οποιοδήποτε έγγραφο στοιχείο, χωρίς να δεσμεύεται από τα υποβληθέντα έγγραφα, αποφασίζει δε ελευθέρως και κατά συνείδηση, σύμφωνα όμως προς το νόμο και τους κανονισμούς του ιδρύματος.

5. Κανονισμός ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. [απόφασις υπ' αριθμ. 55575/Ι.479/1965 Υπουργού Εργασίας «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεως Κανονισμών Ι.Κ.Α. περί υπαγωγής εις την ασφάλισιν και εισπράξεως εισφορών ως και κωδικοποιήσεως τούτων» (Β' 816), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων των άρθρων 2 και 16 του αν.ν. 1846/1951 (όπως αργότερα τροποποιήθηκαν)]:

Άρθρον 5: 4. Κατά πάσαν περίπτωσιν τα όργανα της ασφαλίσεως, πληροφορούμενα την ύπαρξιν προσώπων υπαγομένων εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν και μη εγγεγραμμένων εις τα μητρώα οφείλουν να προβαίνουν αυτεπαγγέλτως εις την απογραφήν αυτών και την εις αυτά παράδοσιν του ασφαλιστικού βιβλιαρίου.

Άρθρον 23: 1. Η αρμοδία υπηρεσία του Ιδρύματος επιβλέπει την κανονικήν εγγραφήν εις την ασφάλισιν των εις ταύτην υπαγομένων μισθωτών ως και την έγκαιρον και πλήρη καταβολήν των εισφορών δια των προς τούτο εντεταλμένων υπαλλήλων αυτού ... 2. Η εποπτεία διεξάγεται, το μεν δια παρακολουθήσεως των παρά των Υποκαταστημάτων τηρουμένων περί των ησφαλισμένων και εργοδοτών στοιχείων, το δε δια του επί τόπου ελέγχου μισθολογικών βιβλίων και εγγράφων του εργοδότη ως και εκ της παρά τη αρμοδία Οικονομική Εφορία φορολογικής δηλώσεως του εργοδότη και της συλλογής πάσης πληροφορίας χρησίμου προς εξακρίβωσιν της ασφαλιστικής σχέσεως και της τακτικής εκπληρώσεως των έναντι του Ιδρύματος υποχρεώσεων των εργοδοτών και των ησφαλισμένων. Άρθρον 26: 1. Ενεργουμένου ελέγχου παρ' εργοδόταις, οίπινες επικολλούν οι ίδιοι τα ένσημα επί των ασφαλ. βιβλιαρίων των παρ' αυτοίς ασχολουμένων (άρθρον 14), εάν ο επί του ελέγχου υπάλληλος πείθεται εκ της εξετάσεως των μισθολογίων και των ασφαλ. βιβλιαρίων και εν γένει εκ της επιτοπίου ερεύνης, ότι ο εργοδότης, κατά την καταβολήν των μισθών ή πάντως, καθ' ον χρόνον έδει να ενεργηθή η καταβολή, δεν επεκόλλησε παντάπασιν ένσημα επί των

ασφαλιστικών βιβλιαρίων των ησφαλισμένων είτε είναι ούτοι εγγεγραμμένοι εν τω μισθολογίω είτε μη, ή επεκόλλησε τοιαύτα αξίας μικροτέρας της κανονικής, καλεί τούτον όπως επικολλήση τα ελλείποντα ένσημα, συνάμα δε όπως καταβάλη και το πρόσθετον τέλος, εφ' όσον συντρέχει περίπτωσης επιβολής τοιούτου. Συγχρόνως ο υπάλληλος προβαίνει εις την εν τω βιβλίω μισθολογίου εγγραφήν των τυχόν ελλειπουσών ενδείξεων. 2. ... 3. Εάν ο εργοδότης αδυνατή ή αρνήται να επικολλήση τα ελλείποντα ένσημα, ο επί του ελέγχου υπάλληλος συντάσσει πράξιν επιβολής εισφορών, καλεί δε τούτον δια της αυτής πράξεως, όπως καταβάλη εις το Ίδρυμα εντός προθεσμίας τριών ημερών την αξίαν των ενσήμων μετά του προσθέτου τέλους.

Άρθρον 107: 1. Παρ' εκάστω Υποκαταστήματι τηρείται Ημερολόγιον Καθυστερήσεων, εν ω καταχωρίζονται αι εξ εισφορών ή προσθέτων τελών οφειλαί των εργοδοτών, αι βεβαιούμεναι υπό των επί του ελέγχου ή υπό ετέρων αρμοδίων οργάνων. 2. Αι εν τη προηγούμενη παραγράφω οφειλαί καταχωρίζονται επίσης εις τας παρ' εκάστω Υποκαταστήματι τηρουμένας ατομικάς καρτέλλας καθυστερήσεων. 3. Τα υπό των εργοδοτών εις πίστωσιν των εν παρ. 1 οφειλών καταβαλλόμενα ποσά καταχωρίζονται εις τα παρά ταις αρμοδίαις Υπηρεσίαις τηρούμενα Βιβλία Τακτοποιήσεως Καθυστερήσεων και εις τας περί ου η παρ. 2 καρτέλλας. Άρθρον 108: 1. Επί τη βάσει των περιεχομένων εις το κατά το προηγούμενον άρθρον τηρούμενον βιβλίον στοιχείων συντάσσονται αι επέχουσαι θέσιν τίτλου καταστάσεις οφειλετών, αίπινες, υπογραφόμεναι υπό του Διευθυντού του Υποκαταστήματος, αποστέλλονται εις τον Δημόσιον Ταμίαν ΙΚΑ ή τον Διευθυντήν της Ταμειακής Υπηρεσίας του Υποκαταστήματος ΙΚΑ προς είσπραξιν κατά τας διατάξεις του Νόμου περί είσπραξεως δημοσίων εσόδων. Άρθρον 119: 1 [όπως τροποποιήθηκε με την ΥΑ (υπουργική απόφαση) 472/Ι.10 από 8/24-2-1968 (Β' 91) και αντικαταστάθηκε με την ΥΑ Φ. 11321/63/6 (Β' 603/24.4.2007)]: Εάν δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης του Υποκαταστήματος είναι αρμόδιος να αποφασίζει για υποθέσεις, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τα θέματα που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του Κανονισμού και, ιδίως, για υποθέσεις, οι οποίες αφορούν:

- α) Στην υπαγωγή προσώπων στην ασφάλιση ή στην εξαίρεση από αυτή, για οποιαδήποτε αιτία.
- β) Στον καθορισμό του υπόχρεου σε καταβολή εισφορών εργοδότη.
- γ) Στον καταλογισμό εισφορών που δεν καταβλήθηκαν ή καταβλήθηκαν ελλιπώς.
- δ) Στην επιβολή πρόσθετων τελών, για εισφορές που καταβλήθηκαν εκπρόθεσμα.
- ε) Στην επιβολή προσαυξήσεων των εισφορών.
- στ) Στην επιβολή προσαυξήσεων για εκπρόθεσμη υποβολή Α.Π.Δ..
- ζ) Στην επιβολή αυτοτελών προστίμων, για τη μη τήρηση ή την πλημμελή τήρηση του Ειδικού Βιβλίου Νεοπροσλαμβανόμενου Προσωπικού.
- η) Στην επιβολή αυτοτελών προστίμων για τη μη τήρηση των υποχρεώσεων δήλωσης μεταβολής στοιχείων εργοδότη.
- θ) Στις αντιρρήσεις κατά του περιεχομένου των ασφαλιστικών βιβλιαρίων καθώς και κατά των στοιχείων της ασφαλιστικής σχέσης που έχουν ανακοινωθεί στον ασφαλισμένο.
- ι) Στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης.
- ια) Στην πρόσθετη ασφάλιση.
- ιβ) Στην αίτηση για επιστροφή εισφορών που καταβλήθηκαν αδικαιολόγητα ή από πλάνη.
- ιγ) Στη λήψη μέτρων αναγκαστικής είσπραξης καθυστερούμενων εισφορών και την επιβολή κυρώσεων σε βάρος των εργοδοτών που καθυστερούν τις εισφορές.

(Handwritten signature)

Άρθρον 120 («Αρμοδιότης Τ.Δ.Ε. – Ενστάσεις»): 1. ... 2. Αι αποφάσεις του Διευθυντού εκδίδονται εγγράφως 3. Αι αποφάσεις κοινοποιούνται εις τον ενδιαφερόμενον ...

6. Κώδιξ Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) / ν.δ. 356/1974 (Α' 90):

Άρθρον 1: 1. Η εισπραξις των εκ πάσης αιτίας δημοσίων εσόδων ενεργείται κατά τας διατάξεις του παρόντος ν. διατάγματος. Άρθρον 2: 1 [όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013 (Α' 288)]. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, η εισπραξη των δημοσίων εσόδων ανήκει στην αρμοδιότητα της Φορολογικής Διοίκησης και των λοιπών οργάνων που ορίζονται με ειδικές διατάξεις για το σκοπό αυτόν ή των ειδικών ταμιών, στους οποίους έχει ανατεθεί η εισπραξη ειδικών εσόδων. ... 2. Για την εισπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. ... νόμιμο τίτλο αποτελούν: α) Τα έγγραφα, στα οποία οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τον οφειλέτη, το είδος, το ποσό και την αιτία της οφειλής, β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή, γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013).

Αναγγελία Δημοσίου

Άρθρον 55: 1. Ο Διευθυντής οιοδήποτε Δημοσίου Ταμείου λαβών γνώσιν, είτε εκ κοινοποιήσεως του προγράμματος πλειστηριασμού, είτε καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον, επισπευδομένου πλειστηριασμού, υποχρεούται να αναγγέλη το Δημόσιον διά τα βεβαιωμένα εις το Ταμείον του χρέη του καθ' ου ο πλειστηριασμός, δι' αναγγελίας κοινοποιουμένης μόνον εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον και συνοδευομένης υπό πίνακος εμφανίντος τα ως άνω χρέη. Ο πίναξ ούτος περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμον του οφειλέτου, το είδος, το ποσόν των χρεών, το οικονομικό έτος εις ο ανήκουν ως και την χρονολογίαν βεβαιώσεως τούτων, προς δε και μνησίαν της δι' έκαστον των χρεών τούτων τυχόν υπαρχούσης ασφαλείας. Εκ της αναβολής ή ματαιώσεως του πλειστηριασμού δεν επηρεάζεται η ισχύς της αναγγελίας. ... Αι αναγγελίαι του Δημοσίου ίνα έχουν ισχύν αυτοτελούς κατασχέσεως δέον εν τη περιπτώσει ταύτη να κοινοποιηθούν και εις τον Υποθηκοφύλακα. ... Ως ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού θεωρείται η ημέρα κατά την οποία διενεργήθηκε ο πλειστηριασμός, ανεξάρτητα από την ημέρα του πλειστηριασμού που ορίσθηκε αρχικά. *** Το αμέσως ανωτέρω εδάφιο αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 404 παρ.12 ν. **4512/2018** (Α' 5/17.1.2018). 2. Τα αυτά ισχύουν και εν περιπτώσει αναγγελίας ετέρου Δημοσίου Ταμείου εις πλειστηριασμόν επισπευδομένου υπό του Δημοσίου. 3. Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος υποχρεούται όπως, βάσει των αποστελλομένων στοιχείων και άνευ ετέρας συμπράξεως του αναγγελομένου Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου, προβή εις την κατά τον νόμον κατάταξιν του Δημοσίου.

Πτώχευσις

Άρθρον 62: 1. Η ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου δήλωση παύσης πληρωμών του εμπόρου περιέχει και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου. Εάν πρόκειται περί νομικού προσώπου, πέραν των στοιχείων του άρθρου 526 του Εμπορικού Νόμου και του αριθμού του φορολογικού μητρώου, δηλώνονται και οι αριθμοί φορολογικού μητρώου ..., επί ανώνυμης εταιρείας των μελών του διοικητικού συμβουλίου της και των τυχόν συμπραττόντων συμβούλων, Η αίτηση για κήρυξη ... νομικού προσώπου σε κατάσταση πτώχευσης, η οποία υποβάλλεται από πιστωτή του στο αρμόδιο δικαστήριο, περιέχει και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου του οποίου ζητείται η κήρυξη σε κατάσταση πτώχευσης. Μόλις εκδοθεί απόφαση κηρύττουσα πτώχευση, ο γραμματέας του αρμόδιου δικαστηρίου υποχρεούται να αποστέλλει αντίγραφο αυτής στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, γνωστοποιώντας και τους κατά τα ανωτέρω αριθμούς φορολογικού μητρώου καθώς και στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

*** Το πρώτο εδάφιο αντικαταστάθηκε με τα τέσσερα ως άνω εδάφια από την παράγραφο 10 άρθρου 9 ν. 2386/1996 (Α' 43).

*** Η φράση "καθώς και στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων" προστέθηκε στο τέλος του τετάρτου εδαφίου με την παράγραφο 1 άρθρου 69 ν. 2676/1999 (Α' 1).

Ο Διευθυντής του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου λαμβάνων γνώσιν της πτωχεύσεως αναγγέλλεται εις τον σύνδικον της πτωχεύσεως και εις τον γραμματέα του αρμοδίου Δικαστηρίου εις ους και αποστέλλει πίνακα των βεβαιωμένων εις βάρος του πτωχού οφειλέτου απαιτήσεων του Δημοσίου. Ο σύνδικος μη αμφισβητώντας απαιτήσεις ταύτας αποδέχεται autάς εις τα χρέη της πτωχεύσεως ίνα εξοφληθούν κατά την ανήκουσαν autαίς προνομιακήν τάξιν. Αμφισβητών όμως autάς ή το προνόμιον autών, οφείλει να ασκήση ανακοπήν, εκδικαζομένην κατά τα άρθρα 933 και επόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

2. Επί εκποίησεως περιουσίας του πτωχεύσαντος διά πλειστηριασμού (αναγκαστικού ή εκούσιου) ο επισπεύδων τον πλειστηριασμόν δανειστής ή σύνδικος υποχρεούται, επί ποινή ακυρότητος αυτού, να κοινοποιήση διά δικαστικού επιμελητού αντίγραφον του προγράμματος πλειστηριασμού κατά τα εν άρθρω 54 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα. Αντίγραφον του προγράμματος κοινοποιείται ωσαύτως και εις τους τυχόν αναγγελθέντας Διευθυντάς Δημοσίων Ταμείων και Τελωνείων. Ομοίως κοινοποιείται στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών αντίγραφο του προγράμματος πλειστηριασμού, στο οποίο επισυνάπτεται υποχρεωτικά

πρόσφατη έκθεση εκτίμησης των εκποιουμένων, η οποία συντάσσεται από την αρμόδια Δ.Ο.Υ..

***Το αμέσως ανωτέρω εδάφιο προστέθηκε με την παράγραφο 1 άρθρου 37 ν. **2214/1994** (Α' 75).

Επί απευθείας εκποίησησεως ο σύνδικος υποχρεούται να γνωστοποιήσει την ημερομηνία εκποίησησεως, το είδος και την αξία των προς εκποίηση περιουσιακών στοιχείων στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και στους προϊσταμένους των αναγγελθεισών Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) και Τελωνείων, είκοσι (20) ημέρες τουλάχιστον, πριν από την ημερομηνία έναρξης της εκποίησης.

*** Το αμέσως ανωτέρω εδάφιο αντικαταστάθηκε ως άνω από την παράγραφο 2 **άρθρου 37** ν. **2214/1994** (Α' 75).

3. Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος υποχρεούται όπως προ πάσης κατατάξεως δανειστών ή εκδόσεως εν απογράφω της περί κατακυρώσεως εκθέσεως εξακριβώνη και εκ πιστοποιήσεως του συνδίκου τας δηλωθείσας αυτώ απαιτήσεις του Δημοσίου.

6 [παράγραφος προστεθείσα με την παράγραφο 4 άρθρου 29 ν. **3296/2004** (Α' 253/14.12.2004)]. Ο εκκαθαριστής κάθε μορφής επιχείρησης ... υποχρεούται εντός μηνός από την ανάληψη των καθηκόντων του να κοινοποιεί πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεων ... και στον Διοικητή του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Π.δ. 437/1977 (Α' 134): Άρθρο μόνο. Εξαιρούνται της εφαρμογής του Ν. Δ/τος 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου" ως ετροποποιήθη υπό του ν. 369/1976 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου"», ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί οι υπαγόμενοι εις την εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

8. Ν. 2676/1999 (Α' 1/1-1-1999): Άρθρο 56 («προθεσμία καταβολής εισφορών - πρόσθετο τέλος εκπρόθεσμης καταβολής»): 1. ... 2. Η παρ. 1 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει μετά την εφαρμογή του άρθρου 3 του ν.δ. 3762/1957 (ΦΕΚ 194 Α) και τη συμπλήρωσή της με την παρ. 3 του άρθρου 21 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής: ... Από την έναρξη ισχύος των παραπάνω διατάξεων καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 27 του αν.ν. 1846/1951 ... Μετά την κατάργηση της παρ. 2 του άρθρου 27 του αν.ν. 1846/1951, οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7 και 8 αναριθμούνται σε 2, 3, 4, 5, 6 και 7 αντίστοιχα. Η ισχύς των παραγράφων ... 2 του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1^η ημέρα του μεθεπόμενου μήνα εκείνου της δημοσίευσής.

9. Ν. 2972/2001 (Α' 291). Άρθρο 1 (Αναλυτική Περιοδική Δήλωση): 1. Κάθε εργοδότης, που απασχολεί πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) ... υποχρεούται να υποβάλλει και να διαφυλάσσει Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, η οποία στο εξής θα αποκαλείται Α.Π.Δ..

10. Άρθρο μόνο της υπ' αριθ. Φ.21/2728/2001 απόφασης Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Β' 1793) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 1 παρ. 3 του ν. 2972/2001:

Έναρξη εφαρμογής της Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης:

Η εφαρμογή της Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης (ΑΠΔ) από τους εργοδότες, που απασχολούν πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) ... αρχίζει την 1.1.2002.

11. Κυρωθείς με το άρθρο μόνο του ν. 3588/2007 (Α' 153) Πτωχευτικός Κώδικας, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο:

Άρθρο 1 [σκοπός της πτώχευσης]. Η πτώχευση αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ή με άλλο τρόπο που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του. Άρθρο 16 [πτωχευτική περιουσία]: 1. Η πτωχευτική περιουσία περιλαμβάνει το σύνολο της περιουσίας που ανήκει στον οφειλέτη κατά την κήρυξη της πτώχευσης, οπουδήποτε και αν βρίσκεται. 2. [...] 3. Στην πτωχευτική περιουσία ανήκουν τα εμπορικά βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη που αφορούν την επιχείρησή του. Η υποχρέωση διατήρησής τους, σύμφωνα με το νόμο, δεν θίγεται. 4. [...] 5. Στην πτωχευτική περιουσία δεν περιλαμβάνεται η περιουσία που αποκτά ο οφειλέτης μετά την κήρυξη της πτώχευσης. Κατ' εξαίρεση, τόκοι και άλλες περιοδικές παροχές, καθώς και παρεπόμενες αξιώσεις ή δικαιώματα και αν ακόμη γεννώνται ή αναπτύσσονται μετά την κήρυξη της πτώχευσης, ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία, εφόσον προέρχονται από ενοχή ή κύριο δικαίωμα που υπήρχε πριν την κήρυξη της πτώχευσης. Άρθρο 21 [πτωχευτικός πιστωτής]: 1. Πτωχευτικοί πιστωτές είναι εκείνοι που κατά την κήρυξη της πτώχευσης έχουν κατά του οφειλέτη γεννημένη και δικαστικώς επιδιώξιμη χρηματική ενοχική απαίτηση και ειδικότερα εκείνοι των οποίων: α. [...] β. η απαίτηση ικανοποιείται προνομιακά από το σύνολο της πτωχευτικής περιουσίας (γενικοί προνομιούχοι πιστωτές) δ. [...]. 2. Ο πτωχευτικός πιστωτής μπορεί να επιδιώξει την ικανοποίηση των απαιτήσεων του μόνο μέσω της πτωχευτικής διαδικασίας, εκτός εάν στον παρόντα κώδικα ορίζεται διαφορετικά. Άρθρο 91 [τύπος και περιεχόμενο της αναγγελίας]: 1. Η αναγγελία γίνεται εγγράφως Άρθρο 153 [πίνακας διανομής]: 1. ...Ο πίνακας συντάσσεται με βάση τις επαληθευθείσες απαιτήσεις Άρθρο 181 [καταργούμενες διατάξεις]: Με την επιφύλαξη της διάταξης του επόμενου άρθρου, από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, καταργούνται: α) ... στ) οι διατάξεις του ΚΕΔΕ περί αναγκαστικής εκτέλεσης επί της περιουσίας του οφειλέτη κατά τη διάρκεια της πτώχευσης, ... και ι) κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται σε αντικείμενο που ρυθμίζεται από τον παρόντα κώδικα και αντιβαίνει στις διατάξεις αυτού. Άρθρο 182 [μεταβατικό δίκαιο]: 1. Ο παρών κώδικας εφαρμόζεται επί των διαδικασιών που αρχίζουν μετά την έναρξη ισχύος του.

12. Ν. 3808/2009 (Α' 227)]. Άρθρο 4: 6. ... γ. Οι διατάξεις των τεσσάρων τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του ν.δ. 356/1974 εφαρμόζονται αναλόγως και στις πτωχεύσεις που κηρύχθηκαν ή κηρύσσονται κατά τις διατάξεις του ν. **3588/2007**.

13. Ν. 4224/2013 (Α'/31.12.2013). Άρθρο 8: ...9. ... Όπου σε ειδικές διατάξεις αναφέρεται ο Κώδικας Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) ή το ν.δ. 356/1974 νοείται το ν.δ. 356/1974, όπως εκάστοτε ισχύει, εκτός εάν ρητά ορίζεται άλλως.

14. Ν. 4270/2014 [«Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143)]:

Άρθρο 81 («Όργανα και τίτλοι είσπραξης»). 1. Η είσπραξη των δημοσίων εσόδων ενεργείται δυνάμει νόμιμου τίτλου από τις Δ.Ο.Υ., τα Τελωνεία, τα λοιπά όργανα είσπραξης του Δημοσίου και τους Ειδικούς Ταμίες, στους οποίους έχει ανατεθεί η είσπραξη ειδικών εσόδων. Τίτλοι είσπραξης είναι τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις και από τα οποία προκύπτει ο οφειλέτης του Δημοσίου, το είδος της οφειλής και το εισπρακτέο, κατά οφειλέτη, ποσό.

ΜΕΡΟΣ Δ΄ («ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ»)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ («ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ»)

ΥΠΟΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 («ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ, ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ, ΕΚΧΩΡΗΣΕΙΣ»)

Άρθρο 139 («συνέπειες παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου»). Η απαίτηση του Δημοσίου που έχει παραγραφεί αντιτάσσεται σε συμψηφισμό για τρία (3) έτη μετά τη συμπλήρωση της παραγραφής. Κατά τα λοιπά η παραγραφή και επί της απαίτησης του Δημοσίου έχει τις από την κείμενη νομοθεσία προβλεπόμενες συνέπειες, με την επιφύλαξη της ισχύος των διατάξεων του ν.δ. 356/1974.

Άρθρο 177 («καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις»):

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις:

α. Των άρθρων 1 έως και 108 και του άρθρου 110 του ν. 2362/1995. β. γ.

δ. ... Οποιαδήποτε υφιστάμενη αναφορά στις καταργούμενες κατά τα ανωτέρω διατάξεις νοείται στο εξής ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 183 («έναρξη ισχύος»): 1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1.1.2015, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτές ή στην επόμενη παράγραφο.

2. Ειδικότερα: α. β. γ. Οι διατάξεις του Υποκεφαλαίου 12 του Κεφαλαίου Β΄ του Μέρους Δ΄ ισχύουν για απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται προς είσπραξη μετά την 1.1.2015

15. Ν. 4307/2014 (Α΄ 246)

ΜΕΡΟΣ Δ΄

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ: ΚΙΝΗΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΧΡΕΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΠΡΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Άρθρο 68

Αίτηση υπαγωγής στην έκτακτη διαδικασία ειδικής διαχείρισης

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πτωχευτική ικανότητα σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του Πτωχευτικού Κώδικα, το οποίο έχει την έδρα του στην Ελλάδα και βρίσκεται σε γενική και μόνιμη αδυναμία εκπλήρωσης ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων δύναται να υπάγεται στη διαδικασία ειδικής διαχείρισης του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση κεφαλαιουχικών εταιριών αυτές μπορούν να υπάγονται στη διαδικασία ειδικής διαχείρισης του παρόντος άρθρου και εφόσον συντρέχει ως προς αυτές για δύο συνεχόμενες χρήσεις λόγος λύσης κατά το άρθρο 48 παρ. 1 του κ.ν. **2190/1920** (αναλογικά εφαρμοζομένου στις λοιπές μορφές κεφαλαιουχικών εταιριών).

2. Η αίτηση υποβάλλεται από πιστωτή ή πιστωτές του οφειλέτη, στους οποίους περιλαμβάνεται τουλάχιστον ένας χρηματοδοτικός φορέας, οι οποίοι εκπροσωπούν τουλάχιστον το 40% του συνόλου των απαιτήσεων σε βάρος του οφειλέτη. 3. Για τις ανάγκες του παρόντος ως πιστωτές νοούνται όσοι έχουν απαιτήσεις κατά του οφειλέτη

κατά την έννοια του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (π.δ. **1123/1980**) ή σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, προκειμένου για επιχειρήσεις που καταρτίζουν οικονομικές καταστάσεις, υποχρεωτικά ή προαιρετικά σύμφωνα με αυτά, ενώ περιλαμβάνονται επίσης οι απαιτήσεις από χρηματοδοτικές μισθώσεις που οφείλονται συμβατικά από τον ως άνω χρόνο αναφοράς μέχρι τη συμβατική ημερομηνία λήξης των συμβάσεων εφόσον σύμφωνα με τις εφαρμοζόμενες λογιστικές αρχές δεν αποτυπώνονται στις πιο πάνω οικονομικές καταστάσεις. 4. 5.

Άρθρο 69

Ορισμός Ειδικού Διαχειριστή

1. Ως ειδικός διαχειριστής ορίζεται νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο, όπως ορίζονται στο ν. **3693/2008** (Α' 174) ή δικηγόρος με οικονομοτεχνικές γνώσεις ή δικηγορική εταιρία στην οποία συμμετέχει δικηγόρος με οικονομοτεχνικές γνώσεις ή πτυχιούχος ανωτάτης σχολής που είναι μέλος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Ο.Ε.Ε.) και κάτοχος άδειας Λογιστή Φοροτεχνικού Α' τάξεως του ν. **2515/1997** (Α' 154). Ειδικός διαχειριστής μπορεί να ορισθεί και σύμπραξη προσώπων εφόσον συμμετέχει σε αυτή νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο ή δικηγόρος με οικονομοτεχνικές γνώσεις ή δικηγορική εταιρία στην οποία συμμετέχει δικηγόρος με οικονομοτεχνικές γνώσεις ή πτυχιούχος ανωτάτης σχολής, που είναι μέλος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Ο.Ε.Ε.) και κάτοχος άδειας Λογιστή Φοροτεχνικού Α' τάξεως του ν. **2515/1997**. ... 3 [παράγραφος αντικατασταθείσα αρχικώς με το **άρθρο 34** παρ.1 ν. **4599** (Α' 40/4.3.2019) και μετέπειτα ως κατωτέρω με το άρθρο 64 παρ.1 ν. 4647/2019 (Α' 204/16.12.2019) κατά την παράγραφο 6 του οποίου εφαρμόζεται και σε επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης πριν από τις 16.12.2019]. Η διαδικασία και το λειτούργημα του ειδικού διαχειριστή παύουν εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης του άρθρου 70, με δυνατότητα παράτασης έξι (6) επιπλέον μηνών από το δικαστήριο του άρθρου 70, ανεξαρτήτως της αντικατάστασης του ειδικού διαχειριστή κατά το επόμενο εδάφιο, εκτός εάν άλλως προβλέπεται στο παρόν.

Άρθρο 70

Εκδίκαση της αίτησης

1. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της αίτησης είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει την έδρα του, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Οι αποφάσεις του δεν υπόκεινται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

2. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίζεται δικάσιμος εντός διμήνου από την υποβολή της. Στην περίπτωση νομικών προσώπων εφαρμόζεται το άρθρο 96 παρ. 2 του Πτωχευτικού Κώδικα. Ο αρμόδιος δικαστής δύναται κατά το άρθρο 748 παράγραφος 3 Κ.Πολ.Δ. να διατάξει την κλήτευση ενός ή περισσότερων πιστωτών του οφειλέτη, ορίζοντας ταυτόχρονα και την προθεσμία της κλήτευσης, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δεκαπέντε (15) ημερών, καθώς και την καταχώρηση της στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.). Η άσκηση παρέμβασης από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου και οποιονδήποτε άλλο πιστωτή γίνεται με κατάθεση προτάσεων στο ακροατήριο και χωρίς την τήρηση προδικασίας κατά την ορισθείσα δικάσιμο. Η άσκηση παρέμβασης με κατάθεση δικογράφου σε διαφορετική δικάσιμο δεν αποτελεί λόγο αναβολής της συζήτησης της αίτησης κατά την προσδιορισθείσα δικάσιμο. ... 5. Η υποβολή της αίτησης αναστέλλει τυχόν εκκρεμείς αιτήσεις υπαγωγής σε καθεστώς εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 100 του Πτωχευτικού Κώδικα ή εκκρεμείς αιτήσεις ειδικής εκκαθάρισης ή κήρυξης πτώχευσης, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 6 και 8 του άρθρου 99 του Πτωχευτικού Κώδικα.

Άρθρο 71

Απόφαση του δικαστηρίου

1. Το δικαστήριο αποδέχεται την αίτηση εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 68 παράγραφοι 1 και 2. 2. Το δικαστήριο αποδεχόμενο την αίτηση διορίζει με την απόφασή του τον προτεινόμενο στην αίτηση ειδικό διαχειριστή, εκτός εάν υπάρχει πέραν της μιας αίτηση ή κύρια παρέμβαση με το αυτό αίτημα (θέση σε ειδική διαχείριση) και διαφορετική πρόταση ως προς τον ειδικό διαχειριστή, οπότε διορίζει τον κατά την κρίση του καταλληλότερο μεταξύ των προταθέντων. ... 5. Τριτανακοπή κατά της απόφασης που δέχεται την αίτηση δύναται να ασκηθεί ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, από πρόσωπο που δεν παρέστη στη συζήτηση είτε γιατί δεν κλητεύθηκε είτε γιατί δεν κλητεύθηκε νομίμως, εντός νόμιμης προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο. 6. Κατά της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση του άρθρου 68 παρ. 2 επιτρέπεται έφεση. Η έφεση ασκείται εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης, για τη δε συζήτηση της έφεσης ορίζεται δικάσιμος εντός διμήνου από την υποβολή της.

Άρθρο 72

Συνέπειες αποδοχής της αίτησης

1. Η αποδοχή της αίτησης συνεπάγεται την αυτοδίκαιη αναστολή όλων των ατομικών διώξεων κατά της επιχείρησης καθ' όλη τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων διοικητικής εκτέλεσης από το Δημόσιο και τους ΦΚΑ, καθώς και των μέτρων διασφάλισης της οφειλής κατά τις διατάξεις του **άρθρου 46** του ν. **4174/2013**. 2. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης της προηγούμενης παραγράφου η εξουσία των καταστατικών οργάνων διοίκησης και διαχείρισης της επιχείρησης περιέρχεται στο σύνολό της στον διοριζόμενο ειδικό διαχειριστή. Ο ειδικός διαχειριστής αναλαμβάνει την εκπροσώπηση της εταιρίας έναντι τρίτων και τη διεκπεραίωση των καθημερινών της συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένης και της σύνταξης οικονομικών καταστάσεων και της υποβολής φορολογικών δηλώσεων, ενώ αναστέλλεται για τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης η υποχρέωση έγκρισης των οικονομικών καταστάσεων από τη γενική συνέλευση των μετόχων. 3. Η θέση της επιχείρησης σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης δεν συνιστά σπουδαίο λόγο για την καταγγελία εκκρεμών συμβάσεων, ούτε αποτελεί λόγο ανάκλησης διοικητικών αδειών. 4 [παράγραφος προστεθείσα με το **άρθρο 34** παρ. 2 ν. **4599 (Α' 40/4.3.2019)** και αντικατασταθείσα ως κατωτέρω με το άρθρο 64 παρ. 2 ν. 4647 (Α' 204/16.12.2019)]. Προς τον σκοπό της απρόσκοπτης συνέχισης της λειτουργίας της επιχείρησης και της επιδιωκόμενης μεγιστοποίησης του τιμήματος της εκποίησης του ενεργητικού, ο ειδικός διαχειριστής δύναται να αιτείται την έκδοση ή ανανέωση διοικητικών αδειών κάθε είδους ή και να προβαίνει σε δικαιοπραξίες που σκοπούν την επωφελέστερη εκμετάλλευση του ενεργητικού. Τέτοιες άδειες είναι ιδίως οι άδειες λειτουργίας πάσης φύσεως και κάθε επιμέρους διοικητική πράξη που τίθεται ως προϋπόθεση για τη λειτουργία. Εκ των δικαιοπραξιών ο ειδικός διαχειριστής δύναται ιδίως να εκμισθώνει, να μισθώνει ή με άλλον τρόπο να αποκτά ή να διαθέτει τη χρήση πραγμάτων και δικαιωμάτων, να ανταλλάσσει πράγματα, κινητά ή ακίνητα, καθώς και δικαιώματα που ανήκουν στην επιχείρηση με αντίστοιχα πράγματα ή δικαιώματα τρίτων, εφόσον η συνολική αξία των ανταλλασσόμενων είναι ίση. Η αξία των ανταλλασσόμενων προσδιορίζεται με έκθεση εκτίμησης δύο (2) πιστοποιημένων εκτιμητών εγγεγραμμένων στο Μητρώο του Υπουργείου Οικονομικών. Ο ειδικός διαχειριστής δύναται, στο πλαίσιο των ανωτέρω, να αποκτά ή διαθέτει τη χρήση πραγμάτων και δικαιωμάτων, να εκχωρεί ή συμψηφίζει απαιτήσεις και να προβαίνει σε παρόμοιες δικαιοπραξίες ακόμα και για πράγματα ή δικαιώματα που βρίσκονται, κατά περίπτωση, ήδη στη νομή και κατοχή του ιδίου ή τρίτων πριν την εκτέλεση της σχετικής δικαιοπραξίας. Οι διοικητικές άδειες ή και οι δικαιοπραξίες, τις οποίες δύναται να επιδιώκει ή να συνάπτει ο ειδικός διαχειριστής,

μπορούν να υπερβαίνουν, κατ' αρχήν χωρίς χρονικό περιορισμό, τη διάρκεια της εκάστοτε ειδικής διαχείρισης και ο ειδικός διαχειριστής μπορεί να επιδιώκει την εκποίηση διοικητικών αδειών και συμβατικών σχέσεων στο πλαίσιο του παρόντος νόμου και των συναφών διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα, αναλογικά εφαρμοζόμενων, όπου απαιτείται.

Άρθρο 73

Διαδικασία ειδικής διαχείρισης – διάθεση του ενεργητικού

1. Ο ειδικός διαχειριστής εγκαθίσταται με τη βοήθεια της δημόσιας αρχής στη διοίκηση της επιχείρησης, συντάσσει αμελλητί απογραφή των στοιχείων της επιχείρησης, και εν συνεχεία καταρτίζει με βάση την απογραφή υπόμνημα προσφοράς, στο οποίο, πλην των απογραφέντων στοιχείων της επιχείρησης, περιλαμβάνει και κάθε πληροφορία χρήσιμη για την εικόνα του ενεργητικού της. 2. Ο ειδικός διαχειριστής, προκειμένου να διατηρήσει τη λειτουργία της επιχείρησης και να καλύψει δαπάνες και έξοδα της ειδικής διαχείρισης, περιλαμβανομένων και των δικών του αμοιβών, δύναται να λάβει κατά τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης χρηματοδοτήσεις ή εισφορές αγαθών ή υπηρεσιών, οι οποίες φέρουν το ειδικό προνόμιο του άρθρου 154 περίπτωση α' του Πτωχευτικού Κώδικα. 3. Το συντομότερο δυνατόν από την εγκατάστασή του, ο ειδικός διαχειριστής διενεργεί δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό για την εκποίηση του συνόλου του ενεργητικού της υπό ειδική διαχείριση επιχείρησης ή επί μέρους λειτουργικών συνόλων της επιχείρησης (κλάδων) ή περιουσιακών της στοιχείων εφόσον αυτά δεν αποτελούν κλάδους. 4. Για την εκποίηση του ενεργητικού, ως σύνολο ή ως μέρη, κατά περίπτωση, ο ειδικός διαχειριστής δημοσιεύει με ολοσέλιδη καταχώριση σε δύο καθημερινής πανελλήνιας κυκλοφορίας εφημερίδες, στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Τομέας Νομικών) και αναρτά επίσης στον τυχόν ιστότοπο της επιχείρησης στο διαδίκτυο και στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης πρόσκληση διενέργειας ενός ή περισσότερων, κατά περίπτωση, δημόσιων πλειοδοτικών διαγωνισμών. 5. Στην πρόσκληση ορίζεται ημερομηνία για την ενώπιον του ειδικού διαχειριστή στα γραφεία της επιχείρησης ή κατά την κρίση του στο κατάστημα του αρμόδιου δικαστηρίου υποβολή δεσμευτικών προσφορών, απαλλαγμένων από οποιαδήποτε αίρεση ή επιφύλαξη και συνοδευόμενων από εγγυητική επιστολή για το ισόποσο του προσφερομένου τιμήματος. Η ημερομηνία του προηγούμενου εδαφίου απέχει είκοσι (20) τουλάχιστον και το πολύ σαράντα (40) εργάσιμες ημέρες από τη δημοσίευση της πρόσκλησης. Στην πρόσκληση καθορίζονται και οι λοιποί όροι του σχετικού πλειοδοτικού διαγωνισμού, μεταξύ των οποίων περιέχεται η δέσμευση ότι με την υπογραφή της σύμβασης μεταβίβασης θα καταβάλλεται τοις μετρητοίς το σύνολο του τιμήματος, ενώ περιλαμβάνεται και το κείμενο της σύμβασης μεταβίβασης για τη σκοπούμενη δικαιοπραξία. 6. Ο ειδικός διαχειριστής δύναται να διαθέτει προς ενδιαφερομένους πληροφορίες ως προς τα διατιθέμενα περιουσιακά στοιχεία και την επιχειρηματική δραστηριότητα και τα εργασιακά θέματα και σχέσεις της υπό ειδική διαχείριση εταιρίας, καθώς και πρόσβαση σε ενδιαφερομένους αγοραστές σε στοιχεία της εταιρίας. 7. Μετά τη, σύμφωνα με την πρόσκληση, λήξη της διαδικασίας υποβολής ο ειδικός διαχειριστής αποσφραγίζει τις προσφορές και συντάσσει έκθεση, η οποία αναφέρει τον πλειοδότη. Η έκθεση αυτή κοινοποιείται σε όσους νόμιμα κατέθεσαν προσφορές και υποβάλλεται στο αρμόδιο δικαστήριο της παραγράφου 1 του άρθρου 69 του παρόντος κεφαλαίου με σχετική αίτηση αποδοχής της. 8. Σε περίπτωση που κατά το διαγωνισμό της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου κατατέθηκε μία μόνο προσφορά, ανέρχεται αμελλητί με πρόσκληση του ειδικού διαχειριστή συνέλευση των πιστωτών, η οποία με απόφαση της πλειοψηφίας επί του συνόλου των εκπροσωπούμενων στη συνέλευση απαιτήσεων (εφόσον υφίσταται η απαιτούμενη απαρτία που ορίζεται ως η πλειοψηφία των απαιτήσεων των πιστωτών οφειλέτη) αποφασίζει την υποβολή της

έκθεσης της προηγούμενης παραγράφου στο δικαστήριο. Δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν τη συνέλευση των πιστωτών τίθεται στη διάθεση των πιστωτών η προσφορά. Δικαίωμα συμμετοχής στη συνέλευση έχουν οι αναφερόμενοι στην κατάσταση πιστωτών της παραγράφου 4 του άρθρου 68, ενώ η πρόσκληση τους γίνεται με τον τρόπο δημοσίευσης της πρόσκλησης διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση λήψης απόφασης υποβολής, ο ειδικός διαχειριστής υποβάλλει αίτηση αποδοχής στο δικαστήριο κατά την προηγούμενη παράγραφο. Σε περίπτωση μη λήψης απόφασης υποβολής, επέρχονται οι συνέπειες της επόμενης παραγράφου. 9 [παράγραφος αντικατασταθείσα ως κατωτέρω με το άρθρο 64 παρ. 3 ν. 4647 (Α' 204/16.12.2019) κατά την παράγραφο 6 του οποίου εφαρμόζεται και σε επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης πριν από τις 16.12.2019]. Σε περίπτωση που ο διαγωνισμός αφορά το σύνολο του ενεργητικού της επιχείρησης και δεν κατατέθηκε καμία προσφορά ή δεν κατατέθηκε καμία προσφορά για οποιοδήποτε από τα λειτουργικά σύνολα, η διαδικασία θεωρείται κατ' αρχήν ότι έχει λήξει και ο ειδικός διαχειριστής υποχρεούται να υποβάλει αίτηση πτώχευσης σε βάρος του οφειλέτη, εκτός εάν ο ειδικός διαχειριστής κρίνει ότι, παρά το άγονο του διαγωνισμού για το σύνολο ή μέρος του ενεργητικού, επόμενος διαγωνισμός εντός του χρονικού ορίου ισχύος της ειδικής διαχείρισης, έχει πιθανότητες επιτυχίας. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που υποβλήθηκε μία μόνο, προσφορά, που δεν εγκρίθηκε εν συνεχεία από τη συνέλευση των πιστωτών. Κατά τη διαμόρφωση της κρίσης του ο ειδικός διαχειριστής δύναται, μεταξύ άλλων, να λαμβάνει υπ' όψιν τυχόν νέες πραγματικές και νομικές καταστάσεις περί το ενεργητικό ή την εν γένει αγορά των υποψηφίων προσφερόντων, που δεν συνέτρεχαν ή συνέτρεχαν, αλλά δεν ήταν γνωστές, κατά την προκήρυξη του πρώτου διαγωνισμού. Ο ειδικός διαχειριστής επιλέγει κατά την κρίση του αν θα προκηρύξει επόμενο διαγωνισμό για το σύνολο ή τμήμα του ενεργητικού στις περιπτώσεις που αναφέρονται ανωτέρω, κάνοντας, στο πλαίσιο της παραγράφου 8 του άρθρου 73 και της παραγράφου 1 του άρθρου 74, σύντομη μνεία των λόγων, που δικαιολογούν την επιλογή του. 10 [παράγραφος αντικατασταθείσα ως κατωτέρω με το άρθρο 64 παρ. 4 ν. 4647 (Α' 204/16.12.2019) κατά την παράγραφο 6 του οποίου εφαρμόζεται και σε επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης πριν από τις 16.12.2019]. Σε περίπτωση που δεν κατατέθηκε προσφορά για ορισμένα μόνο από τα λειτουργικά σύνολα και δεν επελέγη η διενέργεια δεύτερου διαγωνισμού, κατά την προηγούμενη παράγραφο, ο ειδικός διαχειριστής περιορίζεται στη διάθεση αυτών για τα οποία ελήφθησαν προσφορές εφαρμόζοντας αναλογικά την παραπάνω διαδικασία.

Άρθρο 74

Διαδικασία ειδικής διαχείρισης - εκδίκαση της αίτησης αποδοχής

1. Για τη συζήτηση της αίτησης αποδοχής της παραγράφου 7 του άρθρου 73, τις τυχόν παρεμβάσεις και οποιοδήποτε άλλο σχετικό ζήτημα εφαρμόζονται τα οριζόμενα για την αίτηση υπαγωγής σε ειδική διαχείριση, αναλόγως εφαρμοζόμενα. 2. Το δικαστήριο αποδέχεται την υποβληθείσα αίτηση εφόσον διαπιστώσει ότι τηρήθηκαν οι όροι του παρόντος και ότι η εισαγόμενη προς έγκριση προσφορά είναι του πλειοδότη ή, σε περίπτωση μίας προσφοράς, ότι έχει την έγκριση της συνέλευσης των πιστωτών και ανακηρύσσει τον αγοραστή ή τους αγοραστές, κατά περίπτωση με απόφαση του, που δεν υπάγεται σε ένδικο μέσα. 3. Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται σε περίληψη στο Γ.Ε.ΜΗ.. Σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης το αρμόδιο δικαστήριο ορίζει και εισηγητή δικαστή για τις ανάγκες της διανομής του πλειστηριάσματος κατά το άρθρο 77 του παρόντος. 4. Τριτανακοπή κατά της αποφάσεως δύναται να ασκηθεί από πρόσωπο που δεν παρέστη στη συζήτηση είτε γιατί δεν κλητεύθηκε είτε δεν κλητεύθηκε νόμιμα σε

αυτή εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης κατά το προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 75

Διαδικασία ειδικής διαχείρισης - μεταβίβαση του ενεργητικού

1. Με τη δημοσίευση της τυχόν θετικής απόφασης ο ειδικός διαχειριστής απευθύνει εγγράφως προς τον αγοραστή ή τους αγοραστές σχετική πρόσκληση του για υπογραφή εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών της σύμβασης μεταβίβασης που περιλήφθηκε στην πρόσκληση. Η παραπάνω σύμβαση επέχει θέση τελεσίδικης κατακύρωσης του 1003 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. 2. Εφόσον το τίμημα καταβληθεί εμπροθέσμως, ο ειδικός διαχειριστής συντάσσει αμελλητί πράξη εξόφλησης. Η πράξη αυτή προσαρτάται στη Σύμβαση Μεταβίβασης, επέχει θέση περίληψης έκθεσης κατακύρωσης του άρθρου 1005 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εφαρμοζομένων ως προς αυτήν αναλόγως όσων ισχύουν επί της τελευταίας και έχει, στην περίπτωση μεταβίβασης ακινήτων, ως άμεση έννομη συνέπεια, μετά τη μεταγραφή της και το σχετικό αίτημα προς τον υποθηκοφύλακα ή το κτηματολογικό γραφείο κατά τα οριζόμενα για την πράξη μεταγραφής ακινήτων, την εξαίρεση και διαγραφή των υπέρ τρίτων βαρών. 3. Στη μεταβίβαση του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησης ή και λειτουργικών συνόλων αυτής, στο πλαίσιο της ειδικής διαχείρισης, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 479 Α.Κ. 4. Ως προς την παραπάνω σύμβαση μεταβίβασης, τις εκκρεμείς συμβάσεις της επιχείρησης και τις διοικητικές άδειες ισχύουν τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 106Θ του Πτωχευτικού Κώδικα. 5. Οι πράξεις για την πραγματοποίηση της μεταβίβασης απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος ή δικαίωμα Δημοσίου ή τρίτων, καθώς και τελών χαρτοσήμου, εξαιρουμένου του ΦΠΑ. Επίσης, η υπό ειδική διαχείριση επιχείρηση απαλλάσσεται από την υποχρέωση να προσκομίσει αποδεικτικό ενημερότητας της φορολογικής διοίκησης και ασφαλιστική ενημερότητα για τη σύναψη της σύμβασης μεταβίβασης, για τη λήψη δανείων, πιστοδοτήσεων και χρηματοδοτήσεων οποιασδήποτε μορφής, καθώς και για κάθε άλλη συναλλαγή με το Δημόσιο, καθ' όλη τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης [το αμέσως άνωθι εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 ν. 4599/2019 (Α' 40/4.3.2019) κατά την παράγραφο δε του αυτού εφαρμόζεται και σε επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης πριν από τη δημοσίευση του ν. 4599/2019]. «Στη σύμβαση μεταβίβασης δεν απαιτείται, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης, να μνημονεύονται ούτε να προσαρτώνται πιστοποιητικά της φορολογικής διοίκησης οποιασδήποτε μορφής ή χρήσης, ούτε οποιασδήποτε άλλης δημόσιας υπηρεσίας, οργανισμού ή εταιρείας ή των Ο.Τ.Α. κάθε βαθμού, ούτε βεβαιώσεις ή υπεύθυνες δηλώσεις τρίτων προβλεπόμενες σε οποιαδήποτε διάταξη νόμου. Κατ' εξαίρεση γίνεται μνεία και προσαρτώνται αντίγραφο κτηματολογικού φύλλου και απόσπασμα κτηματολογικού διαγράμματος για τα μεταβιβαζόμενα δικαιώματα σε ακίνητα περιοχών στις οποίες υφίσταται λειτουργούν κτηματολόγιο και τοπογραφικό διάγραμμα του άρθρου 5 του ν. 651/1977, όπου απαιτείται κατά την κείμενη νομοθεσία. Οι υποθηκοφύλακες και προϊστάμενοι κτηματολογικών γραφείων καταχωρούν υποχρεωτικά τη σύμβαση μεταβίβασης στα οικεία βιβλία, κατά τα παραπάνω κατ' εξαίρεση προβλεπόμενα. Τα προηγούμενα εδάφια εφαρμόζονται και σε περιπτώσεις συμβολαιογραφικών πράξεων που αφορούν σε δικαιοπραξίες του ειδικού διαχειριστή κατά τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης και μόνο για το συμβαλλόμενο πρόσωπο που βρίσκεται σε ειδική διαχείριση.»

Τα εντός « » ανωτέρω εδάφια προστέθηκαν στο τέλος της παραγράφου 5 με το άρθρο 64 παρ. 5 ν. 4647 (Α' 204/16.12.2019), κατά την παράγραφο 6 του οποίου εφαρμόζονται και σε επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης πριν από τις 16.12.2019.

6. Ως προς αμοιβές για τις αυτές πράξεις ή συμβάσεις εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 134 του Πτωχευτικού Κώδικα. 7. Οι πράξεις αυτές εξαιρούνται επίσης της πτωχευτικής ανάκλησης, κατά την έννοια των άρθρων 41 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα.

Άρθρο 76

Περάτωση διαδικασίας ειδικής διαχείρισης

1. Σε περίπτωση που δεν ολοκληρωθεί η όλη διαδικασία μεταβίβασης τουλάχιστον του 90% του συνόλου του ενεργητικού της εταιρείας (ως λογιστική αξία) εντός της προθεσμίας του άρθρου 69 παρ. 3 τότε η διαδικασία θεωρείται ότι έχει λήξει και ο ειδικός διαχειριστής υποχρεούται να υποβάλει αίτηση πτώχευσης της επιχείρησης. Σε περίπτωση που εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης προχωρά η εξέταση της. Κατ' εξαίρεση, εάν εντός της ανωτέρω προθεσμίας εκκρεμεί πλειοδοτική διαδικασία και υποβολή αίτησης προς το δικαστήριο για αποδοχή προσφοράς με την οποία να επιτυγχάνεται (λαμβανομένων υπόψη και τυχόν προηγούμενων διαθέσεων) η διάθεση τουλάχιστον του 90% του συνόλου του ενεργητικού της εταιρείας (ως λογιστική αξία και ανεξαρτήτως τρόπου διάθεσης), τότε η ειδική διαχείριση παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι την έκδοση των σχετικών αποφάσεων από το αρμόδιο δικαστήριο και την ολοκλήρωση της διαδικασίας μεταβίβασης των σχετικών στοιχείων. 2. Εφόσον ολοκληρωθεί επιτυχώς από τον ειδικό διαχειριστή η μεταβίβαση τουλάχιστον του 90% του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησης (ως λογιστική αξία) και εάν κατά την εκτίμηση του, βάσει των αναγγελθεισών απαιτήσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 77, το προϊόν ρευστοποίησης επαρκεί για την πλήρη ικανοποίηση όλων των πιστωτών, υποβάλλει σχετικό αίτημα στο αρμόδιο δικαστήριο το οποίο δύναται να παρατείνει το διορισμό του με αποκλειστικό αντικείμενο τη διάθεση του προϊόντος ρευστοποίησης προς τους δικαιούχους. Σε περίπτωση πλήρους ικανοποίησης του συνόλου των πιστωτών, τα εταιρικά όργανα ή ο ιδιοκτήτης, κατά περίπτωση, ανακτούν τη διοίκηση του φορέα της επιχείρησης. Σε αντίθετη περίπτωση, ο ειδικός διαχειριστής υποχρεούται να υποβάλει αίτηση πτώχευσης του οφειλέτη. Σε περίπτωση που εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης προχωρά η εξέταση της. 3. Σε περίπτωση κήρυξης του φορέα της επιχείρησης σε πτώχευση, εάν εκκρεμεί η διάθεση μέρους του ενεργητικού της επιχείρησης στους πιστωτές, ο ειδικός διαχειριστής διατηρεί τον έλεγχο του ανωτέρω υπολοίπου και την ευθύνη διανομής του στους δικαιούχους σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος και η διανομή αυτή δεν υπόκειται σε πτωχευτική ανάκληση.

Άρθρο 77

Διαδικασία ειδικής διαχείρισης - διανομή προς πιστωτές

1. Ο ειδικός διαχειριστής, το συντομότερο μετά τη μεταβίβαση του ενεργητικού της επιχείρησης (ή και μέρους αυτής ως λειτουργικού συνόλου) κατά τα προαναφερόμενα υποχρεούται να δημοσιοποιήσει, με τον τρόπο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 73, πρόσκληση αναγγελίας απαιτήσεων των πιστωτών. Οι πιστωτές αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τη δημοσιοποίηση της πρόσκλησης. 2. Στη συνέχεια ο ειδικός διαχειριστής, αφού αφαιρέσει από το προϊόν της ειδικής διαχείρισης τα έξοδα της διαδικασίας, στα οποία περιλαμβάνονται οι δαπάνες της λειτουργίας της επιχείρησης κατά την ειδική διαχείριση και αποδώσει τα αντίστοιχα ποσά συμμετρως προς τους δικαιούχους, επαληθεύει τις απαιτήσεις με βάση τα στοιχεία της επιχείρησης, σύμφωνα με την απλοποιημένη διαδικασία του άρθρου 163 του Πτωχευτικού Κώδικα, ανεξαρτήτως ποσού απαίτησης, και συντάσσει, για το απομένον υπόλοιπο, πίνακα κατάταξης κατά τις διατάξεις των άρθρων 153 -161 του Πτωχευτικού Κώδικα εφαρμοζομένων αναλόγως. Αρμόδιο για την εκδίκαση τυχόν ανακοπών κατά του πίνακα (τόσο ως προς την επαλήθευση όσο ως προς την κατάταξη) και την τυχόν αναμόρφωση του είναι το δικαστήριο της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του παρόντος Κεφαλαίου, το οποίο δικάζει κατά τις προαναφερθείσες

διατάξεις. 3. Η διανομή προς πιστωτές διενεργείται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κ.Πολ.Δ..

16. Ν. 4387/2016 (Α' 85):

Άρθρο 38 («Εισφορές Μισθωτών και Εργοδοτών»)

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, το συνολικό ποσοστό εισφοράς κύριας σύνταξης ασφαλισμένου μισθωτού και εργοδότη ορίζεται σε 20% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των εργαζομένων, 2. α. Το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των μισθωτών και των εργοδοτών, συνίσταται ... β. ... γ. ... 3. Καταβάλλεται ασφαλιστική εισφορά για τον κλάδο σύνταξης ποσοστού 20% επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 6,67% για τον εργαζόμενο και 13,33% για τον εργοδότη για τις ακόλουθες, ιδίως, κατηγορίες ασφαλισμένων, διατηρούμενης σε ισχύ του τεκμηρίου της ρύθμισης του άρθρου 2 παρ. 1 του αν.ν. 1846/1951: α. β. γ. δ. ε. στ. ζ. ... Υπόχρεος για την καταβολή της εργοδοτικής εισφοράς είναι οιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, για λογαριασμό του οποίου οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου παρέχουν τις υπηρεσίες τους περιοδικά έναντι παροχής. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται και στις κατηγορίες αυτές οι πάσης φύσεως διατάξεις περί εισφορών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ [η περίπτωση ζ' προστέθηκε με το άρθρο 10, παρ. 1 του ν. 4488/2017 (Α' 137)]. ... 7. Οι εισφορές δηλώνονται από τον εργοδότη στην Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, σύμφωνα με την ισχύουσα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νομοθεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αναλόγως εφαρμοζομένης.

Άρθρο 51: Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενο στο εξής «Ε.Φ.Κ.Α.», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ... Από 1-1-2017 οπότε και αρχίζει η λειτουργία του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης σύμφωνα με τα άρθρα 53 επ. και ο Ε.Φ.Κ.Α. καθίσταται οιονεί καθολικός διάδοχος αυτών. ... 2. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία ...

Άρθρο 53: 1. Ο Ε.Φ.Κ.Α. αποτελείται από ένα (1) κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών, στον οποίο εντάσσονται, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 51 του παρόντος, οι παρακάτω φορείς, με τους κλάδους, τομείς και λογαριασμούς τους, πλην των αναφερομένων στο Κεφάλαιο Στ', ως εξής: Α. Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

Άρθρο 55: 1. Στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. υπάγονται υποχρεωτικά: α. Οι μέχρι την ένταξη ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, καθώς και οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Δημοσίου και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών, οι οποίοι καθίστανται αντιστοίχως ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ε.Φ.Κ.Α. β. Όσοι για πρώτη φορά από την κατά τα ανωτέρω ένταξη των φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων αυτών, καθώς και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών. 2. Οι ασφαλισμένοι των ανωτέρω εντασσόμενων φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών καθώς και του Δημοσίου εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτών, όπως ισχύουν, εκτός όσων ειδικά ορίζει με τις διατάξεις του ο παρών νόμος. **Άρθρο 62:** ... 3 [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 ν. 4445/2016 (Α' 236)]. **Άρθρο 95:** 1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, που αρχίζει από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του

οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζεται στις ήδη παραγεγραμμένες, κατά τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάξεις, απαιτήσεις. Η παραγραφή των απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί έως την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης αλλά δεν έχουν υποπέσει σε παραγραφή κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ορίζεται εικοσαετής και άρχεται από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Άρθρο 100 («γενικές μεταβατικές διατάξεις Ε.Φ.Κ.Α.»): 1. Η παύση της λειτουργίας των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

17. Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης [υπ' αριθμ. Φ.ΕΦΚΑ/οίκ. 22424/861 από 16-5-2017 απόφαση Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Αλληλεγγύης (Β' 1720)] που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 70, παρ. 10 του ν. 4387/2016]:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΓΕΝΙΚΑ

Άρθρο 1 (πεδίο εφαρμογής - γενικές διατάξεις): 1. Η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης που λειτουργεί με τη μορφή Ν.Π.Δ.Δ., αναφερόμενου στο εξής με τον όρο «Ε.Φ.Κ.Α.» ή «Φορέας» διέπεται από τις διατάξεις του ν. 4270/2014 κατά το μέρος που αφορά τους Φορείς Γενικής Κυβέρνησης, του ν. 4446/2016, του π.δ. 80/2016 και του παρόντος κανονισμού. 2. Η εποπτεία και ο έλεγχος στον Φορέα ασκείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. 3. Ο Ε.Φ.Κ.Α. συγκροτείται από έναν Κλάδο Κύριας Ασφάλισης και Λοιπών Παροχών. Στον Ε.Φ.Κ.Α. εντάσσεται με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια το Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ).

Άρθρο 19 (έσοδα): 1. Έσοδα του προϋπολογισμού είναι τα ποσά που προβλέπεται να εισπραχθούν κατά κωδικό αριθμό στη διάρκεια του οικονομικού έτους, στο οποίο αναφέρεται ο προϋπολογισμός, ανεξάρτητα από τη χρονική περίοδο που προέρχονται. 2. Τα έσοδα λογιστικοποιούνται μόλις βεβαιωθούν, ανεξάρτητα από το χρόνο είσπραξής τους. Το βέβαιο της ύπαρξης του εσόδου πρέπει να προκύπτει από σχετικό βεβαιωτικό τίτλο είτε αυτός αφορά τη βεβαίωση της είσπραξης εσόδου (π.χ. extrait) ή τη βεβαίωση της δημιουργίας της απαίτησης που απορρέει από το έσοδο με βάση έγγραφο του Φορέα (π.χ. πράξης επιβολής εισφορών) ή ακόμα έγγραφο του οφειλέτη που αποδέχεται οφειλή και κοινοποιεί την οφειλή του (π.χ. μισθοδοτικές καταστάσεις). 3. ... 4. Η βεβαίωση των εσόδων από ασφαλιστικές εισφορές θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί με τη χρέωση της οφειλής του οφειλέτη στους τηρούμενους από τον Ε.Φ.Κ.Α. σχετικούς λογαριασμούς με βάση τις σχετικές καταστάσεις.

Άρθρο 20 (είσπραξη εσόδων): 1. Η είσπραξη των εσόδων του Ε.Φ.Κ.Α. ενεργείται δυνάμει νομίμων τίτλων, που εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα είσπραξης του Ε.Φ.Κ.Α.. 2. Νόμιμοι τίτλοι βεβαίωσης και είσπραξης είναι τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις και από τα οποία προκύπτει ο οφειλέτης του Ε.Φ.Κ.Α., το είδος της οφειλής και το εισπρακτέο κατά οφειλέτη ποσό.

Άρθρο 21 (είσπραξη καθυστερούμενων εισφορών): 1. Οι υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές, σε περίπτωση καθυστέρησης πέραν από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής τους, επιβαρύνονται με πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις, όπως αυτά εκάστοτε ισχύουν. 2. Οι απαιτήσεις του Ε.Φ.Κ.Α. από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη και επιβαρύνσεις, που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, εισπράττονται από τον Ε.Φ.Κ.Α., κατ' εφαρμογή των διατάξεων της εκάστοτε νομοθεσίας, που διέπει την αναγκαστική είσπραξη των Δημοσίων Εσόδων. 3. Τίτλοι

βεβαίωσης και είσπραξης των ανωτέρω απαιτήσεων κατά ΚΕΔΕ αποτελούν πράξεις του Φορέα που συντάσσονται είτε από τα αρμόδια για την είσπραξη των εσόδων του Φορέα τμήματα ή γραφεία, είτε από τα εξουσιοδοτημένα από το Δ.Σ. για το σκοπό αυτό όργανα του Οργανισμού.

Άρθρο 64 (παραγραφή απαιτήσεων, κατασχέσεις, εκχωρήσεις). Η παραγραφή απαιτήσεων, οι κατασχέσεις και οι εκχωρήσεις ρυθμίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 136 έως 145 του ν. 4270/2014 όπως ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 83 (έναρξη ισχύος). Οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται από 1/1/2017 εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά σε κάποια άρθρα. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης παύει να ισχύει η αρ. πρωτ. Φ.ΕΦΚΑ/ΟΙΚ. 59522/2205/29-12-2016 (ΦΕΚ 4486/2016, τ. Β') υπουργική απόφαση.

18. Απόφαση Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης υπ' αριθμ. φ. 80000/οικ.60871/16291 (Β' 3/5-1-2017) εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων των άρθρων 51, 53 και 100, παρ. 1 και 2β του ν. 4387/2016: Διαπιστώνεται η από 1-1-2017 παύση λειτουργίας των κατωτέρω εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων με τους κλάδους, τομείς και λογαριασμούς τους: Α. Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις κατά τον κρίσιμο χρόνο ισχύουσες ως άνω - ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους - διατάξεις ενόψει και του νομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, του σκοπού που υπηρετούν και την υπαγωγή σε αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του ΝΣΚ από την ερωτώσα υπηρεσία συνάγονται τα ακόλουθα:

19. Η ένταξη ειδικού οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης (Ο.Κ.Α.) σε άλλο οργανισμό συνιστά ένα από τους τρόπους άμεσης ενοποίησης των Ο.Κ.Α. - με την οποία (ένταξη) εξακολουθεί να ισχύει και να εφαρμόζεται η κατά την ένταξη ισχύουσα ασφαλιστική νομοθεσία του εντασσόμενου οργανισμού (Παπαρρηγοπούλου - Πεχλιβανίδη «Δίκαιο Κοινωνικής Ασφάλισης», 2^η έκδοση, σ. 160 όπου και περαιτέρω παραπομπές). Το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. συγκαταλέγεται μεταξύ των φορέων κοινωνικής ασφάλισης (φ.κ.α.) που από 1-1-2017 εντάχθηκαν, βάσει του ν. 4387/2016, στον Ε.Φ.Κ.Α. - γενικό (νομοθετικό) Ο.Κ.Α. όλων των εργαζόμενων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα πλην των δημοσίων υπαλλήλων που διορίστηκαν έως 31-12-2010 (Παπαρρηγοπούλου - Πεχλιβανίδη όπ.αν. σ. 177). Αυτή η - οιονεί καθολική - διαδοχή έχει την έννοια της αυτοδικαίως και χωρίς οποιαδήποτε δικαιοπραξία ή διατύπωση επελθούσας υποκατάστασης του Ε.Φ.Κ.Α. στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ενταχθέντων φ.κ.α.. Η μεταβίβαση αυτή - του συνόλου των εννόμων σχέσεων (δηλαδή του ενεργητικού και του παθητικού των ενταχθέντων φ.κ.α.) - στον Ε.Φ.Κ.Α. επήλθε κατ' αρχήν χωρίς να απαιτείται χωριστή α) μεταβίβαση κάθε δικαιώματος ή β) αναδοχή κάθε υποχρέωσης, ενώ ως εκ της διαδοχής παρέπεται συγχρόνως και η από τον Ε.Φ.Κ.Α. κτήση των καθ' έκαστο δικαιωμάτων αυτών όπως και η υπεισέλευση του Ε.Φ.Κ.Α. στις καθ' έκαστον υποχρεώσεις των ενταχθέντων στον Ε.Φ.Κ.Α. φ.κ.α., επελθούσας έτσι και ειδικής διαδοχής υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.. Επειδή όμως η οιονεί καθολική διαδοχή είναι συνέπεια των ενοποιήσεων των Ο.Κ.Α. που πραγματοποιούνται με συγχώνευση (Παπαρρηγοπούλου - Πεχλιβανίδη όπου αμέσως ανωτέρω όπου και περαιτέρω παραπομπές), η προκείμενη ενοποίηση επέρχεται τόσο με ένταξη («των ασφαλισμένων των εντασσόμενων φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών καθώς και του Δημοσίου») όσο και (κατά τα λοιπά) με συγχώνευση, αφού κατά τις διατάξεις του άρθρου 70 του ν. 4387/2016 η περιουσία των εντασσόμενων Ο.Κ.Α. καθίσταται περιουσία του Ε.Φ.Κ.Α. και καταργείται η λογιστική, η οικονομική και η διοικητική αυτοτέλεια των εντασσόμενων Ο.Κ.Α. (ΝΣΚ 53/2018). Αν και από τη γραμματική

διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του ν. 4387/2016 φαίνεται ότι διακρατήθηκαν σε ισχύ και μετά την έναρξη λειτουργίας του ΕΦΚΑ μόνον οι αφορώσες στους ασφαλισμένους των ενταχθέντων σε αυτόν φορέων κ.λπ. διατάξεις της νομοθεσίας τους (υπό την προϋπόθεση ότι αυτές δεν αντιβαίνουν προς τις διατάξεις του ν. 4387/2016), κατ' ορθή ερμηνεία της διάταξης αυτής πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο νόμος, αναφερόμενος μόνο στους "ασφαλισμένους" των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων κ.λπ., δεν εσκόπευε να αποκλείσει από τις ρυθμίσεις της και τους "εργοδότες" (όπου βεβαίως απαντώνται τέτοιοι) στους εν λόγω φορείς κ.λπ., αφού αν αυτός ήταν ο σκοπός του θα το είχε ορίσει ρητώς (ΝΣΚ 53/2018). Συνεπώς μέσω της διάταξης αυτής διατηρήθηκαν σε ισχύ - μεταξύ άλλων και για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (η ασφαλιστική σχέση με το οποίο δημιουργείται από την παροχή εξαρτημένης, έναντι αμοιβής, εργασίας σε "εργοδότη") - οι αφορώσες όχι μόνο στους ασφαλισμένους, αλλά και στους εργοδότες διατάξεις της νομοθεσίας του οι οποίες δεν αντιβαίνουν στον ν. 4387/2016 (ΝΣΚ 53/2018).

20. Εφ' όσον υπάρχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, οι εργαζόμενοι υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αφότου ανέλαβαν αυτοπρόσωπη κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία ή υπηρεσία εντός των ορίων της χώρας έναντι αμοιβής (ΝΣΚ 136/2016), άσχετα με το αν η εγγραφή τους στο Μητρώο Ασφαλισμένων και η καταβολή αντίστοιχα των σχετικών εισφορών γίνουν σε μεταγενέστερο χρόνο (ΝΣΚ 102/2018). Η ασφαλιστική σχέση δημιουργείται αυτοδίκαια και υποχρεωτικά αμέσως με την ανάληψη εργασίας, με την επιφύλαξη όμως των χρονικών περιορισμών σχετικά με την αναδρομική αναγνώριση χρόνου ασφάλισης (ΝΣΚ 102/2018). Ως "ημέρες εργασίας" νοούνται οι ημέρες κατά τις οποίες οι ασφαλισμένοι από την υπαγωγή τους στην ασφάλιση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούνται αμοιβής, σε χρήμα ή σε είδος, για αυτοπρόσωπη κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία ή υπηρεσία παρεχόμενη εντός των ορίων της χώρας εργασία ή κατά τις οποίες δικαιούνται, κατά την κείμενη νομοθεσία, αμοιβής, χωρίς πραγματική παροχή των υπηρεσιών τους [καίτοι, δηλαδή, απουσιάζουν από την εργασία τους (ΝΣΚ 136/2016)]. Η ασφάλιση πραγματοποιείται εκ του νόμου, άσχετα με τη θέληση του εργαζόμενου ή του εργοδότη, χωρίς τη σύμπραξη αυτών, αδιάφορα από το χαρακτηρισμό που δίνουν στη μεταξύ τους σχέση και χωρίς να έχει σημασία αν ο εργοδότης κατέβαλε ή όχι τις αντίστοιχες εισφορές που οφείλει στο ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την απασχόληση του ασφαλισμένου (ΝΣΚ 102/2018). Ως υπόχρεος εργοδότης, κατά την έννοια των περί ασφάλισης στο ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ - και ήδη στον ΕΦΚΑ - διατάξεων, θεωρείται το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου απασχολούνται πράγματι οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι (ΣτΕ 62/1999, 1302/1990, 760/1987, ΝΣΚ 275/2002). Οι εργοδότες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις της κοινωνικής ασφάλισης, από την ορθή εφαρμογή των οποίων εξαρτάται η γένεση και η διατήρηση των ασφαλιστικών αξιώσεων των μισθωτών, άλλως ευθύνονται (ΑΠ 546/1963, ΕφΑθ 2617/1971: ΕΕΔ 1971.1376). Ανεξάρτητα από τη νομική φύση των εισφορών (εργατικών και εργοδοτικών) της κοινωνικής ασφάλισης, υπόχρεως παρακράτησης και απόδοσης του συνόλου αυτών, λόγω του ενιαίου χαρακτήρος τους (Γαληνού - Πόνη «Κοινωνική Ασφάλιση» σ. 310, ΝΣΚ 53/2018) στον οικείο Ο.Κ.Α. (οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης) είναι - κατά κανόνα (των άρθρων 26 παρ. 1 του αν.ν. 1846/1951 και 14 παρ. 6 του κανονισμού ασφάλισης ΙΚΑ), ο οποίος, με βάση το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 38 του ν. 4387/2016, εξακολουθεί να εφαρμόζεται και για τις εργατικές και εργοδοτικές εισφορές προς τον ΕΦΚΑ (Γαληνού - Πόνη όπ.αν. σ. 313, ΝΣΚ 53/2018) - ο εργοδότης (φυσικό ή νομικό πρόσωπο που απασχολεί μισθωτό) και μόνο κατ' εξαίρεση ο εργαζόμενος (όπως π.χ. στην προαιρετική ασφάλιση), της ιδιότητας του εργοδότη κρινομένης κυρίως με βάση την

εργατική νομοθεσία (ΝΣΚ 53/2018, 224/2018). Από τις ίδιες διατάξεις, με τις οποίες θεσπίζεται η υποχρέωση παρακράτησης των εισφορών των ασφαλισμένων από τον μισθό τους και η απόδοσή τους μέσα σε τακτή προθεσμία στο ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (και ήδη στον ΕΦΚΑ), μαζί με την εργοδοτική εισφορά εκ μέρους των εργοδοτών, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 8 του αν.ν. 1846/1951, συνάγεται ότι, σε περίπτωση μη καταβολής εισφορών από τον εργοδότη οι ασφαλισμένοι δικαιούνται να λάβουν τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές παροχές εφ' όσον, προς ασφαλιστική τακτοποίησή των έχει αναγνωρισθεί από την Υπηρεσία ο χρόνος ασφαλιστέας στο ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (και ήδη στον ΕΦΚΑ) εργασίας τους ως χρόνος ασφάλισης [λ.χ. με έκδοση καταλογιστικής πράξης επιβολής εισφορών (Λαναράς: «Η Ασφάλιση στο ΙΚΑ» έκδοση 2004 σελ. 219 με περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία του ΣτΕ και του ΑΠ)]. Αν η εργασία παρασχέθηκε για λογαριασμό οιασδήποτε αναγνωρισμένης κατά νόμον εταιρείας (ΑΕ κ.λπ.), η πράξη αυτή εκδίδεται νόμιμα σε κάθε περίπτωση σε βάρος αποκλειστικά και μόνο του νομικού προσώπου της εταιρείας, ενώ δεν απαιτείται για το κύρος της σχετικής πράξης να μνημονεύονται, πλην της εργοδότριας εταιρείας και άλλα πρόσωπα, όπως π.χ. τα μέλη του Δ.Σ. αυτής (ΣτΕ 7μελούς 2983/1994, ΕΔΚΑ 1995. 97 και ΣτΕ 2262/1990, ΕΔΚΑ 1991. 800 και 2257/1990, ΕΔΚΑ 1991. 107, ΝΣΚ 275/2002). Επειδή δεν μπορούν να αποβούν σε βάρος του ασφαλισμένου οι παραλείψεις του εργοδότη ως προς την τήρηση και υποβολή των από τις κείμενες διατάξεις προβλεπόμενων στοιχείων, αν ο εργοδότης παραλείψει να ασφαλίσει εγκαίρως τα πρόσωπα που απασχολούνται στην επιχείρησή του, δικαιούνται αυτά να ζητήσουν και μεταγενέστερα (και αναδρομικά) την ασφαλιστική τους τακτοποίηση από το ΙΚΑ/ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αλλά αυτό το δικαίωμα των ασφαλισμένων υπόκειται σε ορισμένους χρονικούς περιορισμούς (ΝΣΚ 102/2018). Στους ασφαλισμένους παρέχεται η δυνατότητα να αναγνωρίσουν ημέρες εργασίας για τις οποίες δεν έχουν ασφαλισθεί από τους εργοδότες τους, αρκεί αυτές να έχουν πραγματοποιηθεί σε περίοδο για την οποία, κατά την υποβολή της (γραφτής) αίτησης δεν έχει παραγραφεί το δικαίωμα του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να βεβαιώσει και να καταλογίσει ασφαλιστικές εισφορές (ΝΣΚ 102/2018). Σε καμμία περίπτωση δεν αναγνωρίζονται ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν από ασφαλισμένο σε περίοδο για την οποία, κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, είχε παραγραφεί το δικαίωμα του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να βεβαιώσει και να καταλογίσει ασφαλιστικές εισφορές σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 6 του αν.ν. 1846/1951 (ΝΣΚ 102/2018). Η εκτεθείσα διάταξη της παρ.8^α του άρθρου 26 του αν.ν.1846/1951 είναι ατενώς ερμηνευτέα, ως θέτουσα χρονικό περιορισμό στην άσκηση δικαιωμάτων εργαζομένων τα οποία έχουν σχέση με την ασφάλισή τους, αποσκοπούν δε στην αποφυγή καταδολίευσης του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με την αναγνώριση ημερών εργασίας που ανάγονται σε απώτερες χρονικές περιόδους, για τις οποίες είναι εξαιρετικά δυσχερές να εξακριβωθεί, με τους διενεργούμενους από τα αρμόδια όργανα ελέγχους, αν έχουν πραγματοποιηθεί (ΝΣΚ 102/2018). Σε κάθε περίπτωση αποκλείεται η αναγνώριση ημερών εργασίας από το ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τις οποίες δεν καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, εφόσον οι ημέρες αυτές πραγματοποιήθηκαν σε χρονική περίοδο για την οποία, κατά την υποβολή της σχετικής αιτήσεως για αναγνώριση, έχει υποπέσει στη συνήθη δεκαετή – ή πενταετή κατ' άλλες, επί μέρους, διατάξεις - παραγραφή η σχετική απαίτηση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τις αντίστοιχες εισφορές (ΝΣΚ 102/2018, Χατζηδημητρίου – Ψηλός «Ασφαλιστική Νομοθεσία» 2^η έκδοση έτους 1991 σελ. 68 με περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία, σε εγκύκλιο και γενικό έγγραφο του ΙΚΑ). Η διαπίστωση της απασχόλησης επιβάλλει τον καταλογισμό των μη παραγραφεισών εισφορών εις βάρος του εργοδότη από το ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, διότι δεν συνεπάγεται ισόχρονον παραγραφήν των αξιώσεων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επί των αντιστοίχων ασφαλιστικών εισφορών η εκπρόθεσμη δήλωση – καταγγελία του ασφαλισμένου και δεν

απαγορεύεται στο ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να επιληφθεί της αναδρομικής ασφάλισης είτε αυτεπαγγέλτως είτε με δήλωση – καταγγελία του ασφαλισμένου είτε με έκδοση ΠΕΕ σε βάρος του εργοδότη (Χατζηδημητρίου – Ψηλός όπου αμέσως ανωτέρω σελ. 70 με περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία και σε εγκύκλιο και γενικό έγγραφο του ΙΚΑ). Τα ασφαλιστικά όργανα έχουν διακεκριμένη και αυτοτελή αρμοδιότητα [μη εξαρτωμένη από προσφυγή των ενδιαφερομένων μερών (εργοδότη και μισθωτού) στα δικαστήρια για την επίλυση των μεταξύ τους εργασιακών διαφορών] να ελέγχουν όλες τις παραμέτρους υπαγωγής των απασχολούμενων στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (ΝΣΚ 136/2016 σκέψη 22 όπου και περαιτέρω παραπομπές στην αρεοπαγνητική νομολογία). Τα αρμόδια όργανα υποχρεούμενα και αυτεπαγγέλτως να προβαίνουν στην ασφάλιση των μισθωτών που υπάγονται σε αυτήν (όπως και στον προσδιορισμό της διάρκειάς της), υποχρεούνται, σε περίπτωση μερικής (ως προς ορισμένο ή ορισμένους κλάδους) ασφαλιστικής κάλυψης εργαζομένου από το ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, να ερευνούν την όλη ασφαλιστική του κατάσταση και να προβαίνουν σε πλήρη ασφαλιστική κάλυψη αυτού, εφόσον διαπιστώσουν ότι ο εργαζόμενος έχει τις προϋποθέσεις πλήρους ασφαλιστικής κάλυψης (ΝΣΚ 102/2018). Ενόψει του αναφερθέντος σκοπού των διατάξεων του άρθρου 26 παρ.8α αν.ν.1846/1951, ο ως άνω χρονικός (δεκαετής) περιορισμός τάσσεται όταν οι ημέρες εργασίας, που έχουν πραγματοποιηθεί, πρόκειται να αναγνωρισθούν από το ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για πρώτη φορά, κάμπτεται δε, αν σε βάρος του εργοδότη που απασχόλησε τον ασφαλισμένο έχει εκδοθεί και καταστεί οριστική πράξη επιβολής εισφορών (Γαληνού-Πόνη «Κοινωνική Ασφάλιση» έκδοση έτους 2016 σελ.341, ΝΣΚ 102/2018), οπότε η αναγνώριση χωρεί απεριορίστως (ΣτΕ1695/1988, 2805/2010, ΝΣΚ 102/2018). Η παράλειψη των οργάνων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να προβούν στην αυτεπάγγελτη αυτή ενέργεια συνεπάγεται την υποχρέωση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να προβεί στην ασφαλιστική τακτοποίηση, αν υποβληθεί εκ των υστέρων τέτοιο αίτημα (ΝΣΚ 102/2018). Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 26 παρ. 8α αν.ν. 1846/1951, είναι δηλαδή αδιάφορο αν, λόγω της παρόδου του χρόνου έχει παραγραφεί η αξίωση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προς είσπραξη των αντιστοιχουσών στην εν λόγω ασφαλιστική κάλυψη ασφαλιστικών εισφορών (ΣτΕ 2689/2009, 1079/1990, ΝΣΚ 102/2018). Πιο συγκεκριμένα, αν ο εργοδότης τηρεί προσηκόντως τα στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές και εν γένει τις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις του για την ασφάλιση του απασχολούμενου σε αυτόν προσωπικού, τότε αυτά φέρουν το βάρος απόδειξης της εικονικότητας των δεδομένων που προκύπτουν από τα στοιχεία που τηρεί ο εργοδότης, αν δε, αντιθέτως, ο εργοδότης δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που θεσπίζονται από τις ανωτέρω διατάξεις για την απόδειξη του αριθμού των υπαγομένων στην ασφάλιση προσώπων, ή/και του είδους και του χρόνου της απασχόλησης και του ύψους των αποδοχών, τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχουν την αρμοδιότητα να προσδιορίζουν τις καταβλητέες εισφορές με βάση τη δυσανάλογη ζημία στον εργοδότη σε σχέση με το σκοπούμενο αποτέλεσμα ή όταν στρέφεται κατά αξιόπιστου και αξιόχρεου εργοδότη ή όταν αναφέρεται σε ασήμαντη αντιπαροχή του εργοδότη ή όταν ο μισθωτός, για να λάβει τον μισθό του από τον υπερήμερο εργοδότη, παραμένει με την θέληση του για μακρό χρονικό διάστημα άνεργος και αποφεύγει αδικαιολογήτως και κακοβούλως να φροντίσει για ανεύρεση άλλης εργασίας, ενώ μπορεί εύκολα να ανεύρει και να προσφέρει την εργασία του σε άλλον εργοδότη (ΝΣΚ 136/2016 σκέψη 23 όπου και περαιτέρω παραπομπές στην αρεοπαγνητική νομολογία). Η κατ' ενάσκηση της διακεκριμένης και αυτοτελούς αυτής αρμοδιότητας κρίση, ως προερχόμενη από διοικητικά όργανα, είναι κρίση διοικητική και ελέγχεται από τα μόνα προς τούτο αρμόδια (κατά δικαιοδοσία) δικαστήρια, που είναι τα διοικητικά και όχι τα πολιτικά (ΝΣΚ 136/2016 σκέψη 24 όπου και παραπομπές στη νομολογία του ΣτΕ). Σε περίπτωση προσφυγής του εργαζόμενου ή του εργοδότη κατά απόφασης της Τοπικής Διοικητικής

Επιτροπής (Τ.Δ.Ε.) του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που αντιστοίχως α) απορρίπτει εν όλω ή εν μέρει ένσταση του εργαζόμενου περί υπαγωγής του στην ασφάλιση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή β) επικυρώνει πράξη επιβολής ασφαλιστικών εισφορών εκδοθείσης σε βάρος του εργοδότη με βάση την ευχέρεια που παρέχουν οι διατάξεις αυτές στα όργανα του Ι.Κ.Α., επιλαμβάνονται τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια τα οποία και αποφαίνονται, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 παρ. 1 και 2 του ν. 702/1977 (Α' 268), 63, 68 και 79 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999 - Α' 97), για την νομιμότητα της κρίσης των οργάνων του Ι.Κ.Α. και της οικείας Τ.Δ.Ε., εν όψει των ισχυρισμών που προβάλλονται με την προσφυγή και των στοιχείων που προσκομίζονται προς απόδειξη τους (ΝΣΚ 136/2016 σκέψη 24 όπου και παραπομπές στη νομολογία του ΣτΕ). Τούτο δε, διότι, κατά τα οριζόμενα στη παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), τα διοικητικά δικαστήρια δεσμεύονται από τις εκδοθείσες σε δίκη μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων μόνο όταν αυτές ισχύουν έναντι όλων (όταν δηλαδή εκδόθηκαν επί υποθέσεων στις οποίες είναι αναζητητέα, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, η αντικειμενική αλήθεια και δεν μπορεί να ανατραπούν κατόπιν ασκήσεως των προβλεπόμενων από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ενδίκων μέσων και βοηθημάτων (ΝΣΚ 136/2016 σκ. 29, ΣτΕ 2420/2000, 2559/1998 στη ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΣτΕ 1592/1994: ΕΔΚΑ 1995.17, ΔΕΦΑΘ 264/2011). Συνεπώς, όταν τα διοικητικά δικαστήρια κρίνουν περί της υπαγωγής στην ασφάλιση του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, δεν δεσμεύονται από τυχόν προηγηθείσα απόφαση πολιτικού δικαστηρίου, εκδοθείσα επί εργατικής διαφοράς, αφού η ισχύς της απόφασης αυτής δεν εκτείνεται έναντι πάντων, αλλά μόνο έναντι των ενδιαφερομένων μερών - διαδίκων (ΝΣΚ 136/2016 σκ. 30, ΣτΕ 1241/2009) και μπορούν είτε να συμφωνήσουν προς το συμπέρασμα του πολιτικού δικαστηρίου ως προς τη φύση και τη διάρκεια της εργασιακής σχέσης, οπότε, στην περίπτωση αυτή αρκεί, για την πληρότητα της αιτιολογίας της δικής τους απόφασης, η παράθεση των σκέψεων της απόφασης του πολιτικού δικαστηρίου, στις οποίες στηρίζεται το ανωτέρω συμπέρασμα και η μνεία ότι το διοικητικό δικαστήριο αποδέχεται τις σκέψεις αυτές ως ίδιες αυτού κρίσεις (ΝΣΚ 136/2016 σκ. 30, ΣτΕ 1241/2009, 3328/1996), είτε να κρίνουν αντίθετως, υποχρεούμενα όμως, αν η απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου είναι τελεσίδικη, να αιτιολογήσουν ειδικώς την απόφασή τους ως προς τη φύση και την διάρκεια της εργασιακής σχέσης παραθέτοντας τους λόγους που οδήγησαν στο σχηματισμό αντίθετης κρίσης επί του ίδιου ζητήματος και μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε σχέση με την κρίση που περιέχεται στην τελεσίδικη απόφαση πολιτικού δικαστηρίου (ΝΣΚ 136/2016 σκ. 30, ΣτΕ 3795/2014, 2924 και 2552/2013, 2262/2012, 1615,976/2011, 1500/2010, 3530/2007 κ.ά.). Τα παραπάνω ισχύουν και για τα ασφαλιστικά όργανα του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καθώς και τις Τ.Δ.Ε. αυτού, οι οποίες αποτελούν συλλογικά όργανά του (ΟΛΝΣΚ 135/2005, ΝΣΚ 136/2016 σκ. 30) και εκδικάζουν τις ενστάσεις των ενδιαφερομένων μερών κατά των αποφάσεων των εν λόγω οργάνων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), όταν προσκομίζεται ενώπιόν τους απόφαση πολιτικού δικαστηρίου που τέμνει την εργατική διαφορά, καθόσον οι αποφάσεις των οργάνων αυτών, αγόμενες τελικώς προς επίλυση ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, υπόκεινται στον έλεγχο τούτων με βάση τα δεδομένα που προκύπτουν από τις ως άνω νομολογιακές παραδοχές (ΝΣΚ 136/2016).

21. Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 2 ΑΚ ο νέος νόμος δεν εφαρμόζεται για προγενέστερα της ισχύος του γεγονότα και προηγηθείσες νομικές πράξεις. Με τη διάταξη αυτή εκφράζεται η γενικότερη αρχή του δικαίου περί μη αναδρομικότητας των νόμων, που αποβλέπει στη κατά το δυνατόν επίτευξη α) βεβαιότητας των δικαιωμάτων, β) ασφάλειας των συναλλαγών και γ) σταθερότητας δικαίου. Όμως η αρχή της μη αναδρομικότητας δεν κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα, δεν έχει αυξημένη τυπική δύναμη και ο νομοθέτης δεν εμποδίζεται κατ' αρχήν να δώσει στο νόμο αναδρομική

δύναμη, με μόνο περιορισμό τη μη προσβολή συνταγματικά προστατευόμενων δικαιωμάτων [π.χ. το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και την αρχή της ισότητας (ΑΠ 366/1986: «νόμος»)]. Εξαιρέσεις από το επιτρεπτό της αναδρομικής ισχύος του νόμου προβλέπονται από το Σύνταγμα το οποίο απαγορεύει τον αναδρομικό ποινικό νόμο (άρθρο 7 παρ. 1), τον ψευδοερμηνευτικό νόμο (άρθρο 77 παρ. 2) και τον αναδρομικό φορολογικό νόμο πέραν του προηγούμενου της επιβολής οικονομικού έτους (άρθρο 78 παρ. 2). Από την απόλυτη συνταγματική απαγόρευση αναδρομικότητας αυτών των κατηγοριών νόμων συνάγεται ότι στις λοιπές περιπτώσεις η αναδρομική ισχύς είναι μεν επιτρεπτή, αλλά δεν επιτρέπεται να υπερβεί τα όρια των άρθρων 4 και 17 του Συντάγματος. Η νομοθετική εξουσία μπορεί με νέους κανόνες να προσδίδει σε προϋφιστάμενα πραγματικά περιστατικά έννομες συνέπειες τις οποίες αυτά δεν είχαν κατά το προϊσχύσαν δίκαιο (ΕφΑθ 5537/1989: «νόμος»). Τέτοια ρύθμιση δεν είναι αντισυνταγματική, εκτός αν δεν έχει γενικό χαρακτήρα ή συνεπάγεται αφαίρεση της ιδιοκτησίας χωρίς αποζημίωση οπότε και αντίκειται στις συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές της ισότητας και της προστασίας της ιδιοκτησίας. Η αναδρομική ισχύς ενός νόμου διακρίνεται σε γνήσια και μη γνήσια ανάλογα με την έκταση του ρυθμιστικού πεδίου του. Γνήσια αναδρομή υφίσταται όταν ο νόμος ορίζει α) ή ότι εφαρμόζεται και σε δικαιοπράξεις καταρτισθείσες ή και σε γεγονότα ή σχέσεις που υπήρξαν πριν την έναρξη ισχύος του και επηρεάζει ακόμη και την ισχύ τους β) ή ότι ρυθμίζει και έννομες συνέπειες από δικαιοπράξεις, γεγονότα ή σχέσεις που είχαν επέλθει σύμφωνα με τον παλαιό νόμο. Μη γνήσια αναδρομή υπάρχει όταν ο νέος νόμος ρυθμίζει έννομα αποτελέσματα και έννομες συνέπειες που αναπτύσσονται μετά την έναρξη εφαρμογής του, αλλά πηγάζουν έστω και από έννομες σχέσεις ή καταστάσεις ή γεγονότα που υπήρχαν πριν το νέο νόμο, χωρίς όμως να θίγει έννομες συνέπειες που ήδη επήλθαν. Η μη γνήσια αναδρομή δεν είναι στην πραγματικότητα αναδρομή: Εμπεδώνει την ενότητα του δικαίου και οι συνταγματικές διατάξεις απαγόρευσης της αναδρομικότητας δεν ισχύουν γι' αυτή. Το ότι ο νόμος δεν έχει κατ' αρχήν αναδρομική ενέργεια δε σημαίνει ότι δε μπορεί να ρυθμίζει έννομες σχέσεις του παρελθόντος, γιατί είναι δυνατό να καταλαμβάνει και σχέσεις δημιουργηθείσες στο παρελθόν που εξακολουθούν να λειτουργούν. Το αν υφιστάμενες έννομες σχέσεις υπάγονται στο νέο νομοθετικό καθεστώς ή εξακολουθούν να διέπονται από το παλαιό αποτελεί ζήτημα ερμηνείας των νόμων. Κατ' αρχήν ισχύει ο κανόνας του σεβασμού των κεκτημένων δικαιωμάτων. Κατ' εξαίρεση όμως ο νέος νόμος μπορεί, υπό τις εκτεθείσες διακρίσεις, να ανατρέψει τα βάσει του προηγούμενου καθεστώτος κτηθέντα δικαιώματα και να υπαγάγει τις υφιστάμενες σχέσεις στο νέο καθεστώς. Συνήθως ο νεότερος νόμος ρυθμίζει με μεταβατικές διατάξεις το χρονικό σημείο έναρξης και την έκταση ισχύος του (Απ. Γεωργιάδης όπ.αν. σελ. 30, 31 και 32 με παραπομπές και παραδείγματα, Παπαντωνίου «Γενικές Αρχές του Αστικού Δικαίου» τρίτη έκδοση σελ. 27, Σπυριδάκης «Γενικές Αρχές» 1985 σελ. 16) / περί των εκτιθεμένων στην παρούσα παράγραφο ιδ. ΝΣΚ 224/2018].

22. Στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4387/2016 αναγράφονται τα ακόλουθα επί του άρθρου 95: «Δεδομένου ότι με τον παρόντα νόμο λαμβάνει χώρα για πρώτη φορά η ουσιαστική ενοποίηση των υφιστάμενων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και προκειμένου η ένταξή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. να πραγματοποιηθεί χωρίς λειτουργικά και οργανωτικά προβλήματα, στο άρθρο 95 ρυθμίζονται ζητήματα για χρέη προς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, ορίζεται το νομικό πλαίσιο που θα ισχύει για το διάστημα που θα μεσολαβήσει από την έναρξη ισχύος του παρόντος μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της ενοποίησης με την έκδοση των σχετικών Υπουργικών Αποφάσεων και Προεδρικών Διαταγμάτων. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την παράγραφο 1, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι απαιτήσεις από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές

εισφορές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή.» (περί των εκτιθεμένων στην παρούσα παράγραφο ιδ. ΝΣΚ 224/2018).

23. Μη γνήσια αναδρομή νόμου συνιστούν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 95 του ν. 4387/2016 με τις οποίες ρυθμίζονται έννομες συνέπειες αναπτυσσόμενες μετά την έναρξη εφαρμογής τους αλλά πηγάζουσες από έννομες σχέσεις ή καταστάσεις ή γεγονότα που προϋπήρχαν αυτού του (νέου) νόμου, ενώ δε θίγονται και ήδη επελθούσες έννομες συνέπειες, όπως οι παραχθείσες από επελθούσα διακοπή της παραγράφου. Η παραγραφή των έως την έναρξη ισχύος της παραγράφου 1 του άρθρου 95 του ν. 4387/2016 α) γεννημένων κατά το ουσιαστικό δίκαιο και β) μη παραγεγραμμένων απαιτήσεων ορίζεται εικοσαετής και αρχίζει από τη πρώτη μέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή η ασφαλιστέα υπηρεσία. Επομένως η δυνατότητα των αρμοδίων οργάνων να βεβαιώνουν υπό ευρεία έννοια, δηλαδή να συντάσσουν νόμιμους τίτλους (Π.Ε.Ε., Π.Ε.Π.Τ., Π.Ε.Π.Ε.Ε. κ.λπ.), ισχύει για είκοσι έτη από τη πρώτη μέρα του επομένου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή η ασφαλιστέα υπηρεσία (υπ' αριθμ. 39/2017 εγκύκλιος Ε.Φ.Κ.Α. στην τ.ν.π. «νόμος».).

24. Στην εισηγητική έκθεση επί του σχεδίου νόμου του Πτωχευτικού Κώδικα αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «[...] 2. Ο Πτωχευτικός Κώδικας εισάγει νέες ρυθμίσεις [...]. Ως σύστημα ρυθμίσεων επιδιώκει : α) [...] γ) την ισότιμη μεταχείριση των πιστωτών που έχουν την ίδια θέση [...] 3. Δύο είναι οι βασικοί πυλώνες των ρυθμίσεων του νέου Πτωχευτικού Κώδικα: Πρώτος, η εισαγωγή ενός «ενιαίου συστήματος» εκκαθάρισης και αναδιοργάνωσης με υπαγωγή τους ενιαίως στον θεσμό της πτώχευσης [...] Δεύτερος, η αυτορρύθμιση της πτώχευσης κατά το διαδικαστικό και ουσιαστικό της περιεχόμενο, με αναβάθμιση της αυτονομίας των πιστωτών και των άλλων εμπλεκόμενων [...] Η λεγόμενη συλλογικότητα της άσκησης και εφαρμογής των δικαιωμάτων στην πτώχευση από τους πιστωτές δεν περιορίζει, όμως, την εποπτεία, ως προς τη νομιμότητα της διαδικασίας, της δικαστικής αρχής. Ουσιαστικό και διαδικαστικό δίκαιο της πτώχευσης συνδέονται λειτουργικά. Και τα δύο δομούνται και διαμορφώνονται πάνω στην ίδια κατάσταση, την αδυναμία του οφειλέτη να ικανοποιήσει τους πιστωτές του. Και τα δύο κυριαρχούνται από την αρχή της "αυτονομίας των πιστωτών". Η πτώχευση, ως θεσμός του εμπορικού δικαίου και όχι του δικονομικού δικαίου, με φύση αναγκαστικού δικαίου, αν και εποπτευόμενος από την Πολιτεία, λόγω των πολλαπλών εμπλεκόμενων συμφερόντων και της σημασίας του για την οικονομία καθόλου, χαρακτηρίζεται από συλλογικότητα δράσης των πιστωτών κατά την πραγμάτωση του δικαίου της πτώχευσης και την ικανοποίησή τους με βάση την αρχή της ίσης μεταχείρισης και της σύμπραξής τους σε κοινωνία ζημίας ...

25. Η πραγμάτωση του προϋπολογισμού των κρατικών εσόδων ενεργείται σε δύο στάδια: α) το στάδιο της βεβαίωσης και β) το στάδιο της είσπραξης. Η «είσπραξη» οιασδήποτε οφειλής προς το Δημόσιο ακολουθεί το στάδιο της βεβαίωσης που περιλαμβάνει δύο κύριες φάσεις: Στη πρώτη φάση, τη λεγόμενη «βεβαίωση εν ευρεία έννοια», ανήκει ο προσδιορισμός και η εγγραφή της απαίτησης στους «βεβαιωτικούς καταλόγους» και αυτό αποτελεί έργο του αρμόδιου οργάνου. Η εγγραφή των απαιτήσεων του Δημοσίου στους «βεβαιωτικούς καταλόγους», που γίνεται για τακτοποίηση της οικονομικής υπηρεσίας του Κράτους, δεν έχει σχέση με την είσπραξη, που προϋποθέτει «βεβαίωση εν στενή έννοια» (ταμειακή), δηλαδή «υλοποίηση» του εν

ευρεία εννοία βεβαιωμένου νόμιμου τίτλου, δηλαδή την περιέλευσή του στην οικεία Δ.Ο.Υ., την καταγραφή του στο βιβλίο εισπρακτέων εσόδων και την εμφάνισή του ως «δημοσίου εσόδου». Συνεπώς, ενώ η εν ευρεία εννοία βεβαίωση συντελεί στη διαπίστωση της οφειλής, τον προσδιορισμό και την ασφαλή συγκρότηση του νόμιμου τίτλου, η ταμειακή βεβαίωση συντελεί στην πραγματοποίηση του τίτλου, την εμφάνισή του ως δημόσιου εσόδου και τη δυνατότητα είσπραξής του, αφού, μετά την ταμειακή βεβαίωση, ακολουθεί το στάδιο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού των εσόδων, δηλ. το στάδιο της είσπραξης (ΝΣΚ 224/2018 και 52/2018 όπου και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία και θεωρία). Η βεβαίωση των δημόσιων εσόδων γίνεται κατ' ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητας της Διοίκησης και αποτελεί διοικητικό μέτρο μη συνδεόμενο κατά νόμο με υποκειμενική συμπεριφορά, αλλά λαμβανόμενο με βάση αντικειμενικά δεδομένα (ΝΣΚ 81/2018 όπου και παραπομπές στη νομολογία). Ειδικότερα η κατά δέσμια αρμοδιότητα βεβαίωση των ασφαλιστικών εισφορών από τους φ.κ.α. με σκοπό την είσπραξή των εκλαμβάνεται από το νομοθέτη ως αυτονόητη (ΝΣΚ 224/2018, πρβλ. ΝΣΚ 8/2014) και, αν δεν έχει προηγηθεί βεβαίωση της οφειλής – η οποία αποτελεί και τον (εκτελεστό) τίτλο είσπραξής της – δεν κινείται νόμιμα η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξής της (ΝΣΚ 224/2018 και 8/2014).

26. Η κατ' άρθρο 108 παρ. 1 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εγγραφή του οφειλέτη του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στη κατ' άρθρο 27 παρ. 4 του αν.ν. 1846/1951 κατάσταση οφειλετών του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελεί τον υπό ευρεία έννοια νόμιμο τίτλο για τη βεβαίωση και είσπραξη των απαιτήσεων του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές (ΣτΕ 2982/2007 επταμ., 1760/2008, 3328/2008, ΔΕφΘ 1885/2013: «νόμος», ΝΣΚ 224/2018), ενώ η ταμειακή βεβαίωση της οφειλής αποτελεί τον υπό στενή έννοια νόμιμο τίτλο (ΣτΕ/7μ. 2982/2007, ΣτΕ 3328/2008, ΝΣΚ 224/2018). Η σύνταξη κατάστασης οφειλέτη επιτρέπεται μόνο μετά την έναρξη της προθεσμίας άσκησης ένστασης ενώπιον της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (ΤΔΕ) και πολύ περισσότερο μετά την άσκηση της ένστασης (ΣτΕ 3407/1988, ΝΣΚ 224/2018). Η έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση ένστασης προϋποθέτει την έγκυρη κοινοποίηση στον οφειλέτη των πράξεων (Π.Ε.Ε., Π.Ε.Π.Ε.Ε. κ.λπ.) του διευθυντή του υποκαταστήματος του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που οριστικοποιούνται από άποψη διοικητική είτε με την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας άσκησης ένστασης, είτε με την αποδοχή της πράξης από τον ενδιαφερόμενο, μη συγχωρουμένης κατ' αρχήν επανόδου επί των κατ' αυτόν τον τρόπο οριστικά κριθέντων, πλην αν ο ενδιαφερόμενος υποβάλει νέα αίτηση, επικαλούμενος είτε νέα, δηλαδή μη ληφθέντα υπόψη κατά την έκδοση της οριστικής απόφασης, ουσιώδη στοιχεία, των οποίων η έρευνα θα οδηγούσε σε διαφορετικό αποτέλεσμα, είτε πάγια μεταβολή της νομολογίας των ανώτατων δικαστηρίων, είτε μεταγενέστερη της αρχικής μεταβολή της νομοθεσίας (ΣτΕ 876/1989: «νόμος», 4842/1986, ΝΣΚ 224/2018). Οριστικοποίηση (περαίωση / επίλυση) της διοικητικής διαδικασίας επέρχεται και με την έκδοση απόφασης από την ΤΔΕ (Χατζηδημητρίου - Ψηλός «Ασφαλιστική Νομοθεσία» 2^η έκδοση σελ. 853 & 859 όπου και περαιτέρω παραπομπές, Στεργίου «Δίκαιο Κοινωνικής Ασφάλισης» Β' έκδοση σ. 714, ΝΣΚ 224/2018). Με το έγγραφο της κοινοποίησης πρέπει να ενημερώνεται ο οφειλέτης για το

δικαίωμά του να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή (ένσταση) μέσα σε 30 μέρες από τη κοινοποίηση καθώς και για τις συνέπειες από τυχόν παράλειψη άσκησης (ΟΛΣΤΕ 2281-2282/2000: «νόμος», ΝΣΚ 224/2018). Υπό το φως του άρθρου 20 § 1 του Συντάγματος (σχετ. και άρθρο 6 ΕΣΔΑ), γίνεται δεκτό ότι κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής όπως και όταν, μετά την άσκηση ένστασης από τον οφειλέτη του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά των ανωτέρω καταλογιστικών πράξεων, δεν έχει ολοκληρωθεί (περατωθεί) ακόμη η διοικητική διαδικασία (είτε με την έκδοση απόφασης της ΤΔΕ επί της ένστασης, είτε με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας μέσα στην οποία οφείλει να αποφανθεί η ΤΔΕ), δεν αναστέλλεται μεν, κατ' άρθρο 120 § 4 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η εγγραφή του οφειλέτη του Ι.Κ.Α. στη κατάσταση οφειλετών του (Μπρισκόλας: ΕΔΚΑ ΜΓ.494 όπου και περαιτέρω παραπομπή, ΝΣΚ 224/2018), είναι όμως ανεπίτρεπτη η ταμειακή βεβαίωση της οφειλής, που αποτελεί τον υπό στενή έννοια νόμιμο τίτλο είσπραξης των απαιτήσεων και δεν είναι, ως εκ τούτου, δυνατή η λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του οφειλέτη κατά το ΚΕΔΕ (ΣΤΕ 2982/2007 7μ., ΣΤΕ 1760/2008, 3328/2008, ΝΣΚ 224/2018).

27. Με το ν. 4307/2014 εισήχθη η παράλληλη προς τον Πτωχευτικό Κώδικα (ΠτΚ) έκτακτη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης για την εν λειτουργία εκκαθάριση [εν λειτουργία εκποίηση και μεταβίβαση ως συνόλων ενεργητικού ή ως επιμέρους συνόλων ενεργητικού (κλάδων) σε νέους φορείς] υπερχρεωμένων επιχειρήσεων. Η διαδικασία αυτή συνιστά παρεμφερή κατά το σκοπό και τη δομή της ή απολύτως συναφή διαδικασία προς την ειδική εκκαθάριση του άρθρου 106 ια του ΠτΚ (η οποία είχε προστεθεί στον ΠτΚ με τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 4013/2011 και τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. Γ υποπαρ. Γ.3 περ. 16 του ν. 4336/2015), όπως ίσχυε πριν την κατάργησή της με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 14 του ν. 4446/2016 (ΜΠρΑθ 963/2017: τ.ν.π. «νόμος» με παραπομπή στη θεωρία). Η ανωτέρω διαδικασία, που ρυθμίζεται στις διατάξεις των άρθρων 68 επ. του ν. 4307/2014, είναι (όπως και η ειδική εκκαθάριση) συλλογική, εξωτερική και οργανωμένη από τον νόμο διαδικασία, η οποία προβλέπεται σε περίπτωση γενικής και μόνιμης αδυναμίας εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων του έχοντος πτωχευτική ικανότητα οφειλέτη και αποσκοπεί στην εκποίηση του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησής του ή επιμέρους λειτουργικών συνόλων (κλάδων) ή ακόμα και κατ' ιδίαν περιουσιακών στοιχείων μέσω δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού, για τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του (ΜΠρΑθ 963/2017 όπ.αν. με παραπομπή στη θεωρία). Αυτή η διαδικασία κηρύσσεται, εξελίσσεται και περατώνεται αυτοτελώς χωρίς ανάμειξή της με την πτώχευση (ΜΠρΑθ 963/2017 όπ.αν. με παραπομπή στη θεωρία). Στόχος του ν. 4307/2014 ήταν να δοθεί νέα αρχή στις πληγείσες επιχειρήσεις (ΜΠρΑθ 963/2017 όπ.αν. με παραπομπή στο άρθρο 1 της αιτιολογικής έκθεσης του ν. 4307/2014). Κατά την ΜΠρΑθ 963/2017 (όπ.αν.), όπως και η καταργηθείσα διαδικασία της ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου 106 ια του ΠτΚ, η διαδικασία της ειδικής διαχείρισης αποσκοπεί να αποφευχθεί η μέσω της άμεσης υπαγωγής του στην πτωχευτική διαδικασία απαξίωση της επιχείρησης - του φυσικού ή νομικού προσώπου - και να επιτευχθεί η σύμμετρη ικανοποίηση των πιστωτών από το τίμημα της πώλησης του ενεργητικού (εν συνόλω ή επιμέρους στοιχείων) της επιχείρησης, αφού η διάσωσή της δεν σημαίνει αναγκαίως και διάσωση του φορέα αυτής επιχειρηματία. Συνεπώς η διάσωση της επιχείρησης σκοπείται με την απώλεια του έλεγχου της από τον επιχειρηματία και τη μεταβίβασή της σε άλλον φορέα (ΜΠρΑθ 963/2017 με παραπομπή στην αιτιολογική έκθεση ν. 4336/2015). Με την υπαγωγή της στην ειδική διαχείριση η επιχείρηση του ευρισκομένου σε γενική και μόνιμη αδυναμία εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του φυσικού ή νομικού προσώπου δεν παύει να λειτουργεί και για αυτό ο ν. 4307/2014 την τιτλοφορεί ως ειδική διαχείριση (ΜΠρΑθ

963/2017 όπ.αν.). Η δημοσίευση της απόφασης του δικαστηρίου που δέχεται την αίτηση υπαγωγής της στην ειδική διαχείριση δεν συνεπάγεται τη λύση της οφειλέτριας εταιρείας, τα καταστατικά όργανα διοίκησης και διαχείρισης της οποίας εξακολουθούν υφιστάμενα κατά το διάστημα που διαρκούν οι εργασίες της ειδικής διαχείρισης, αλλά δεν δύνανται να ασκούν, μέχρι την περάτωσή της, αυτές τις αρμοδιότητές τους, το σύνολο των οποίων περιέρχεται στον ειδικό διαχειριστή. Το κτηθέν μέχρι της χρονοημερομηνίας δημοσίευσης αυτής της απόφασης ενεργητικό του υπαχθέντος στην ειδική διαχείριση προσώπου προορίζεται για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών [στους οποίους εντάσσεται και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ήδη ο ΕΦΚΑ για τις αξιώσεις τους εξ εισφορών, που γεννήθηκαν από απασχόληση εργαζομένων μέχρι της χρονοημερομηνίας αυτής, δεδομένου ότι στην περιουσία του υπαχθέντος στην ειδική διαχείριση προσώπου περιλαμβάνονται και κοινωνικοασφαλιστικού χαρακτήρα ενοχές, που γεννήθηκαν πριν από τη χρονοημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης υπαγωγής στην ειδική διαχείριση, ανεξαρτήτως του χρόνου διαπίστωσης και βεβαίωσης αυτών και την έκδοση της σχετικής καταλογιστικής πράξης από τα αρμόδια όργανα (πρβλ. ΣτΕ 2021/2010: ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»)]. Κατά την άποψη που υιοθετεί η ΜΠΡΑΘ 963/2017 (όπ.αν. με παραπομπή στη θεωρία) εκ τούτων συνάγεται ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της ειδικής διαχείρισης των άρθρων 68 επ. του ν. 4307/2014 η λειτουργία της επιχείρησης αποτελεί πρωταρχικό σκοπό του νόμου, ώστε μέσω αυτής να αποφευχθεί η απαξίωση της επιχείρησης του οφειλέτη που έχει παύσει τις πληρωμές του και να επιτευχθεί, μέσω της μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης (ως συνόλου ή μερών), η συνέχιση της λειτουργίας αυτής με μεταβολή των φορέων της και ταυτόχρονη ικανοποίηση των πιστωτών από το τίμημα της πώλησης του ενεργητικού. Εκ του νομοθετικού αυτού σκοπού σε συνδυασμό με την παρεμφερή νομοτεχνική δομή και το σκοπό των νομοθετημάτων τα οποία αποτέλεσαν πρότυπό της, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι η ειδική διαδικασία των άρθρων 68 και επ. του ν. 4307/2014, παρά την ονομασία της («ειδική διαχείριση»), αποτελεί κατ' ουσίαν παραπτωχευτική εκκαθαριστική διαδικασία και συνιστά ειδικότερη μορφή συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης ειδικού σκοπού (καθ' υποκατάσταση της διαδικασίας της κοινής αναγκαστικής εκτέλεσης), η οποία στοχεύει στη διατήρηση αυτούσιου του συνόλου ή των λειτουργικών τμημάτων της περιουσίας του υπό ειδική διαχείριση φορέα αυτής (φυσικού ή νομικού προσώπου) και στη ρευστοποίησή της ως συνόλου ή κατά το μεγαλύτερο τμήμα αυτής (ενεργητικού μόνο και όχι και του αντίστοιχου παθητικού αυτής κατ' άρθρο 75 παρ. 3, 4), ώστε, αφενός μεν ως επιχείρηση να διατηρηθεί στον παραγωγικό ιστό της χώρας χωρίς να τεθεί σε καθεστώς πτώχευσης, αφετέρου δε από το προϊόν του επιτευχθέντος τιμήματος της πώλησής της να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των πιστωτών, οι οποίοι αντιμετωπίζονται συνολικά, κατά τα αντιστοίχως γενόμενα δεκτά με τα νομοθετικά πρότυπα αυτής, δηλαδή των άρθρων 46, 46α και 46β του ν. 1892/1990 και του ν. 1386/1983 (βλ. αναφορικά με την ειδική εκκαθάριση του ν.1892/1990: ΑΠ 704/2009, ΕφΑΘ 2251/2007, ΕφΠειρ 362/2006, ενώ αναφορικά με την ειδική εκκαθάριση του ν. 1386/1983 ΟΛΑΠ 14/1994 και 16/1994, ΕφΑΘ 5920/2014, ΕφΘεσ 2428/2000, ΕφΑΘ 3232/1998 ΤΝΠ Νόμος, γνμδ. Ρούσση «πώληση με πλειστηριασμό κοινοπρακτικής συμμετοχής»: ΕφΑΔ 2016.234, ΜΠΠειρ 4814/2018: «νόμος»). Σε αντίθεση με τη διαδικασία εξυγίανσης των άρθρων 99 επ. ΠτΚ, ο σκοπός της διαδικασίας της ειδικής διαχείρισης δε διατυπώνεται ρητά στην αιτιολογική έκθεση ούτε και στο νόμο και συνεπώς πρέπει να συναχθεί ερμηνευτικά από τα βασικά χαρακτηριστικά της, μεταξύ των οποίων κυρίαρχη σημασία έχει η κατ' άρθρον 68 παρ. 2 ν. 4307/2014 κίνησή της αποκλειστικά απ' τους μόνους νομιμοποιούμενους προς υποβολή της σχετικής αίτησης πιστωτές (εκπροσωπούντες τουλάχιστον το 40% των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη), στην προστασία των οποίων προσανατολίζεται η

ειδική διαχείριση (Σωτηρόπουλος: ΔΕΕ 2018.161) και οι οποίοι δεν έχουν λόγο να ενδιαφέρονται για την εν λειτουργία διατήρηση της επιχείρησης (εν όλω ή εν μέρει), αλλά για τη μεγιστοποίηση του προϊόντος της εκποίησης της το οποίο θα τους διανεμηθεί (Ζερδελής-Ψαρουδάκης: ΔΕΝ 75.302). Δεδομένου ότι ο οφειλέτης δεν νομιμοποιείται ενεργητικά προς υποβολή της σχετικής αίτησης, η ειδική διαχείριση είναι εκτός από παραπτωχευτική και προπτωχευτική (Λέκκας: ΔΕΕ 2018.439) συλλογική διαδικασία ταχείας εκκαθάρισης [και ικανοποίησης πιστωτών από το προϊόν αυτής διά της διανομής του (Ζερδελής-Ψαρουδάκης όπ. αν. σελ. 297)] κατά οφειλετών με ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις, εφαρμόζονται σε αυτήν αναλόγως οι ρυθμίσεις του ΠτΚ α) στις οποίες ρητώς οι διατάξεις του ν. 4307/2014 παραπέμπουν για αναλογική εφαρμογή ή/και β) των οποίων δεν αποκλείεται η αναλογική εφαρμογή από την ερμηνεία των διατάξεων του ν. 4307/2014 [ο ΠτΚ δεν δύναται να εφαρμοσθεί συμπληρωματικά στο μέτρο που ο ν. 4307/2014 εισάγει ρητώς διαφορετική πρόβλεψη (ΜΠΔράμας 53/2017: ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜΠΑΘ 1612/2017: ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜΠΑΘ 963/2017: ΔΕΕ 2017.371, Περράκης «Πτωχευτικό Δίκαιο» 3^η έκδοση σελ. 93, Βενιέρης: ΕΕμπΔ 2018 σελ. 513 και 515)]. Στο ν. 4307/2014 ουδεμία περιέχεται γενική παραπομπή στις διατάξεις του ΠτΚ για οιοδήποτε μη ρητώς υπ' αυτού ρυθμιζόμενο ζήτημα και, δεδομένης και της λιτής και αδόκιμης κατάστρωσης των σχετικών διατάξεων του και της έλλειψης συστηματικής ενότητας και πληρότητας όπως αυτής του ΠτΚ, δεν είναι εύκολη η πλήρωση των νομοθετικών κενών εν όψει και του ότι απουσία ρύθμισης δε σημαίνει κατ' ανάγκην και αντίστοιχη νομοθετική επιλογή (Ξενογιάννης: ΔΕΕ 2019.348 επ.). Εν όψει του ότι η εν λόγω διαδικασία χαρακτηρίζεται «ανάλογη της πτωχεύσεως» (ΜΠΑΘ 2430/2018 αδημ.), πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα κενά της καλύπτονται με συμπληρωματική εφαρμογή των διατάξεων του ΠτΚ εφ' όσον δεν αντιβαίνουν σε αυτή (Παναγιώτου: ΝοΒ 2018.191). Επί μέρους εφαρμοστέες είναι ιδίως οι διατάξεις των άρθρων 10, 41, 96, 99, 100, 106ι, 106θ, 134, 153-161, 163 ΠτΚ και των άρθρων 748, 1003 έως 1005 ΚΠολΔ (Λέκκας: ΔΕΕ 2018.439). Όπως η εκποίηση της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου προβλέπεται και στα άρθρα 135 επ. ΠτΚ εντός της πτωχευτικής διαδικασίας (και δη της ένωσης των πιστωτών) έτσι και στη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης είναι δυνατό (χωρίς να επιβάλλεται) να μεταβιβάζεται το σύνολο ή μέρος της επιχείρησης του οφειλέτη (ακόμη και εν λειτουργία της επιχείρησης) σε άλλο φορέα με σκοπό τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών (Ζερδελής-Ψαρουδάκης όπ.αν. σελ. 298). Εκ του ότι δύναμι του άρθρου 75 παρ. 3 του ν. 4307/2014 στη μεταβίβαση του συνόλου ή τμήματος της επιχείρησης δεν εφαρμόζεται το άρθρο 479 ΑΚ, φαίνεται ο σκοπός του νόμου να περιορίσει το αντικείμενο της μεταβίβασης σε ό,τι ορίζει ο ειδικός διαχειριστής με την πρόσκληση του άρθρου 73 ν. 4307/2014, ώστε να επιτευχθεί η πώληση επ' ωφελεία των δανειστών, η δε κατά παραπομπή εφαρμογή του άρθρου 33 ΠτΚ (για την οποία ιδ. Ζερδελής-Ψαρουδάκης όπ.αν. σελ. 298-299) επιβεβαιώνει την εξομείωση της ειδικής διαχείρισης με την πτωχευτική διαδικασία ως άλλης ανάλογης διαδικασίας αφερεγγυότητας κατ' άρθρο 6 π.δ. 178/2002. Υπό τη δικαστική εποπτεία και έγκριση [αφού το δικαστήριο αποφασίζει (κατ' άρθρα 69, 70 και 74 ν. 4307/2014) για την αίτηση υπαγωγής στην ειδική διαχείριση, για την αίτηση αποδοχής της μετά τον πλειστηριασμό συντασσόμενης από το διαχειριστή έκθεσης και τον ορισμό εισηγητή δικαστή για τις ανάγκες διανομής του πλειστηριασμού (η οποία γίνεται κατόπιν αναγγελίας και επαλήθευσης των απαιτήσεων, σύνταξης πίνακα και άσκησης πιθανόν ανακοπών κατά τον ΚΠολΔ: Λέκκας όπ.αν. σελ. 439) και συνεπώς έχει αποφασιστική αρμοδιότητα για την εξέλιξη της διαδικασίας (Ζερδελής-Ψαρουδάκης όπ.αν. σελ. 300)], α) επέρχεται αα) ταχεία ρευστοποίηση όλων ή μερικών περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη (ενδεχομένως μόνο με μια συναλλαγή) και αβ) αντίστοιχη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης στους πιστωτές και περαιτέρω β) αν εξοφληθούν πλήρως οι πιστωτές,

η επιχείρηση μπορεί να αναβιώσει (όπως οι εξερχόμενες από την πτώχευση επιχειρήσεις), ενώ γ) αν μετά τη διαδικασία αυτή (δηλαδή τη ρευστοποίηση όλων ή μερικών περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και την αντίστοιχη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης στους πιστωτές) απομείνουν αδιάθετα περιουσιακά στοιχεία, αυτά αξιοποιούνται κατά την πτώχευση εφ' όσον ο οφειλέτης εξακολουθεί να οφείλει (Βενιέρης όπ.αν. σελ. 503). Αφού σκοπός και της μεταβίβασης είναι η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών, ο χαρακτήρας της ειδικής διαχείρισης ως διαδικασίας εκκαθάρισης δεν αναιρείται από την (εντός αυτής της διαδικασίας) ενδεχόμενη μεταβίβαση της επιχείρησης (ως συνόλου ή ως τμήματος), ενώ η μεταβίβαση της επιχείρησης ως συνόλου προτιμάται διότι το σύνολο έχει υπεραξία σε σχέση με τα μέρη του επ' ωφελεία των πιστωτών, εν όψει δε τούτων η εν λειτουργία (εν όλω ή εν μέρει) διατήρηση της επιχείρησης είναι ενδεχόμενο μέσο εξυπηρέτησης του αμέσως ανωτέρω σκοπού της (Ζερδελής-Ψαρουδάκης όπ. αν. σελ. 300, 303). Στα καθήκοντα του ειδικού διαχειριστή ανήκει και η σύνταξη απογραφής των στοιχείων της επιχείρησης, η εν συνεχεία κατάρτιση υπομνήματος προσφοράς, η διενέργεια δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, η αποσφράγιση των προσφορών, η σύνταξη έκθεσης που αναφέρει τον πλειοδότη και η υποβολή της στο δικαστήριο με αίτημα να γίνει δεκτή. Συνέπεια της απόφασης που δέχεται την αίτηση υπαγωγής της επιχείρησης σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης είναι η αυτοδίκαιη αναστολή όλων των ατομικών διώξεων κατά της επιχείρησης καθ' όλη τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων διοικητικής εκτέλεσης από το Δημόσιο και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης (ΦΚΑ) και των μέτρων διασφάλισης της οφειλής κατά τις διατάξεις του άρθρου 46 του κώδικα φορολογικής διαδικασίας / ν. 4174/2013 [μονομελές εφετείο Αθηνών (ΜΕΑ) 2897/2018 - όπου και περαιτέρω παραπομπές στις ΑΠ 294/2017 και 822/2015 (:ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»), ΜΠρΑθ 963/2017 όπ.αν.]. Επειδή προβλέπεται γενικώς «η αναστολή όλων των ατομικών διώξεων», το περιεχόμενο των απαγορεύσεων αυτών ταυτίζεται με το περιεχόμενο της αρχής της «αναστολής των ατομικών καταδιώξεων» που ανέκαθεν ίσχυε στο πτωχευτικό δίκαιο και ορίζεται στην εκτεθείσα διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 ΠτΚ (ΜΕΑ όπ.αν.). Αλλά και ο μεταγενέστερος ν. 4335/2015, που τροποποίησε την αρχική ρύθμιση του ήδη καταργηθέντος άρθρου 106 ια ΠτΚ για τη διαδικασία της ειδικής εκκαθάρισης, όρισε (κατά το πρότυπο του ν. **4307/2014**) ως συνέπεια αυτοδίκαιη της αποδοχής της αίτησης για ειδική εκκαθάριση την αναστολή όλων των ατομικών διώξεων κατά της επιχείρησης (ΜΠρΑθ 963/2017 όπ.αν.). Επομένως καθ' όλη τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης οι πιστωτές της υπαχθείσης σε αυτήν επιχείρησης απαγορεύεται να ασκήσουν αναγνωριστική ή καταψηφιστική αγωγή κατά της επιχείρησης αυτής και η δίκη που άρχισε πριν από την υπαγωγή στην ειδική διαχείριση δεν μπορεί να συνεχισθεί μετά από αυτή (και καθ' όλη τη διάρκειά της) σε οιοδήποτε στάδιο και αν ευρίσκεται (ακόμη και ενώπιον του εφετείου) ούτε κατά του ειδικού διαχειριστή [ad hoc ΜΕΑ 2897/2018 όπου και περαιτέρω παραπομπές στις ΑΠ 177/1998 (ΕΛΔ/νη 1998. 854), 808/1990 (ΕΛΔ/νη 1991.538), ΕφΛαρ 233/2015 και 311/2014, ΕφΘεσ 2867/2009, ΕφΠατρ 968/2006, ΕφΛαρ 497/2005 (όλες στην τ.ν.π. «νόμος»), Κοτσίρης, Πτωχευτικό Δίκαιο, 8η έκδοση, 2011, παρ. 181 αρ. 43, 182 αρ. 44, σελ. 317, 318]. Επίσης καθ' όλη τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης δεν μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν σε δίκη μετά της υπαχθείσης στην ειδική διαχείριση επιχείρησης αλλά και ούτε να προχωρήσουν σε εκδίκαση εφέσεως που ασκήθηκε πριν την υπαγωγή στην ειδική διαχείριση (ad hoc ΜΕΑ 2897/2018 όπ.αν.). Η έφεση (όπως και η αγωγή) που ασκείται στη διάρκεια της αναστολής αυτής των ατομικών διώξεων, ήτοι καθ' όλη τη διάρκεια της ειδικής διαχείρισης, απορρίπτεται ως απαράδεκτη και αυτεπαγγέλτως [ad hoc ΜΕΑ 2897/2018 όπου και περαιτέρω παραπομπές σε ΕφΛαρ 233/2015 όπ.π., ΕφΘεσ 2867/2009 όπ.π., ΕφΠατρ 968/2006 όπ.π., Κοτσίρης όπ.π., παρ. 184, αρ. 57,

σελ. 325). Αν όμως ασκηθεί έφεση πριν από την υπαγωγή στην ειδική διαχείριση (οπότε αυτή είναι παραδεκτή) και φέρεται σε συζήτηση μετά και κατά τη διάρκεια αυτής, δεν απορρίπτεται, αλλά κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτησή της [ad hoc ΜΕΑ 2897/2018 όπου και περαιτέρω παραπομπάει εις τας ΕφΛαρ 311/2014 όπ.π., ΕφΠατρ 968/2006, όπ.π., Κοτσιρης, όπ.αν.]. Η διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. **4307/2014** θεσπίζει ρητά την αυτοδίκαιη αναστολή όλων των ατομικών διώξεων χωρίς διακρίσεις και εξαιρέσεις ως προς όλους τους πιστωτές και επομένως εισάγει στη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης ειδική και διάφορη σε σχέση με αυτή της πτώχευσης (άρθρα 25 και 26 ΠτΚ) ρύθμιση, αφού η θέση της επιχείρησης σε ειδική διαχείριση (με την απόφαση αποδοχής της αίτησης υπαγωγής της) συνεπάγεται αυτοδικαίως την αναστολή των ατομικών διώξεων για όλους τους πιστωτές της επιχείρησης, τόσο τους εγγχειρόγραφους όσο και τους ενέγγυους και συνεπώς κατά τη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης οι ενέγγυοι πιστωτές δεν μπορούν να ασκήσουν την «εμπράγματη αγωγή» για την ικανοποίηση της απαίτησής τους που εξασφαλίζεται με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματη ασφάλεια, κατ' αρχήν αποκλειστικά από τη ρευστοποίηση περιουσιακού αντικειμένου της επιχείρησης, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις των άρθρων 1237 επ. και 1292 επ. **ΑΚ** και των περί αναγκαστικής εκτέλεσης διατάξεων του **ΚΠολΔ** ή με τις διατάξεις του ΝΔ 17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών», εφόσον δεν εισάγεται εξαιρετική ρύθμιση για αυτούς στη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. **4307/2014**. Η ειδική διαχείριση οργανώνεται (όπως και η πτώχευση) σε δύο βασικά διαδικαστικά στάδια: α) σε αυτό της προπαρασκευαστικής διαδικασίας, το οποίο αναφέρεται στην εξεύρεση, καταγραφή, εξασφάλιση και διοίκηση του ενεργητικού της επιχείρησης και β) στο αναφερόμενο στη διαπίστωση του παθητικού της κατά τη διαδικασία επαλήθευσης των αναγγελθεισών απαιτήσεων. Η διενέργεια του εν λόγω οικονομικού έργου, δηλαδή της συγκέντρωσης, διαχείρισης, αξιοποίησης και διανομής της περιουσίας, ανατίθεται από τον νόμο σε ένα πρόσωπο, τον ειδικό διαχειριστή, οι ενέργειες του οποίου πλαισιώνονται και ελέγχονται από το δικαστήριο. Μεταξύ των νομοθετικών ρυθμίσεων που προβλέπονται για την επίτευξη των σκοπών του πρώτου σταδίου κατατάσσεται η αυτοδίκαιη αναστολή όλων των ατομικών διώξεων χωρίς διακρίσεις και εξαιρέσεις ως προς όλους τους πιστωτές, δηλαδή η άρση του δικαιώματος ατομικής δίωξης του οφειλέτη για όλους τους in abstracto (εν δυνάμει) πιστωτές, αυτούς δηλαδή που κατά τον χρόνο αποδοχής της αίτησης έχουν κατά του οφειλέτη γεννημένη και δικαστικώς επιδιώξιμη χρηματική ενοχή, οι οποίοι, μετά την αποδοχή της αίτησης από το δικαστήριο, ως μόνον τρόπο ικανοποίησης των ενοχικών αξιώσεών τους έχουν το δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία επαλήθευσης των πιστώσεών τους. Για την επίτευξη των σκοπών του δεύτερου σταδίου (διαπίστωση του παθητικού) ο νόμος προβλέπει τη διαδικασία επαλήθευσης των απαιτήσεων, η οποία ανατίθεται στον ειδικό εκκαθαριστή και τον εισηγητή (έχει δηλαδή δικαστικό χαρακτήρα) και περιλαμβάνει δύο ειδικότερα υποστάδια, αυτό της αναγγελίας και αυτό της επαλήθευσης των πιστωτικών απαιτήσεων. Στη διαδικασία αυτή υπόκεινται οι πάσης φύσεως απαιτήσεις των πιστωτών (δηλαδή εκείνων το δικαίωμα των οποίων είχε γεννηθεί πριν από την αποδοχή της αίτησης από το δικαστήριο) όπως άλλωστε και του Δημοσίου και των φ.κ.α. (βλ. ειδικότερα τη διάταξη του άρθρου 62 του ΚΕΔΕ) για κάθε είδους απαιτήσεις τους (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 και 1101/2017 7μ. αμφότερες στη «νόμος»). Στην εν λόγω διαδικασία η προάσπιση του συλλογικού συμφέροντος των πιστωτών αναδεικνύεται από το νόμο σε κεντρικής σημασίας στόχο, τον οποίο - μεταξύ άλλων - υπηρετεί και η αρχή της στέρησης του δικαιώματος άσκησης ατομικής δίωξης κατά του οφειλέτη, που αφορά σε όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές και επομένως και το Δημόσιο και τους φκα (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 και 1101/2017 7μ.). Η τελευταία αυτή «γενικής φύσεως αρχή» αποκλείει την έκδοση πράξεων διοικητικής (και

κοινωνικοασφαλιστικής) φύσης πράξεων δηλαδή που αντιστρατεύονται ευθέως τη συλλογικότητα της δράσης που χαρακτηρίζει την ειδική διαχείριση και οδηγούν εξ ορισμού σε παρεμπόδιση του έργου και των αρμοδιοτήτων των οργάνων της εν λόγω διαδικασίας (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 και 1101/2017 7μ. όπ.αν.). Δεν αποκλείει όμως η ανωτέρω αρχή και η αποτυπώνουσα αυτήν διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4307/2014 την μετά την αποδοχή της αίτησης από το δικαστήριο και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ειδικής διαχείρισης έκδοση πράξεων της αρμόδιας αρχής, με τις οποίες επιβάλλονται σε βάρος του οφειλέτη εισφορές ή κυρώσεις για παραβάσεις της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας που ανάγονται σε περίοδο πριν από την αποδοχή της αίτησης, κατά την οποία η επιχείρηση του οφειλέτη λειτουργούσε και στην οποία ανατρέχουν τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τη σχετική υποχρέωση, ώστε να μετάσχει ο ΕΦΚΑ στη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης, που καταλείπεται ως μοναδική οδός για την ικανοποίησή του για τις απαιτήσεις αυτές, που περιλαμβάνονται στα χρέη τής υπό ειδική διαχείριση επιχείρησης (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 όπ. αν.). Διαφορετική ερμηνεία του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4307/2014 θα οδηγούσε, σε περίπτωση μη έκδοσης σχετικής πράξης μέχρι την αποδοχή της αίτησης από το δικαστήριο, σε αποκλεισμό του ΕΦΚΑ ως πιστωτή για τις προαναφερόμενες αξιώσεις, αφού - σε αντίθεση με τους λοιπούς πιστωτές, οι οποίοι ναι μεν αποκλείονται από την άσκηση των αγωγών, αλλά μπορούν να αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους (οι οποίες και επαληθεύονται από τον ειδικό διαχειριστή κατά τη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης) - οι προαναφερθείσες αναγγελλόμενες απαιτήσεις του ΕΦΚΑ (από εισφορές ή κυρώσεις για παραβάσεις της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας) δεν υπόκεινται σε επαλήθευση, αλλά γίνονται υποχρεωτικά δεκτές από τον ειδικό διαχειριστή, αν δεν αμφισβητηθούν με ανακοπή (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 όπ. αν., 3405/2015, 458/1996 7μ.). Η ρύθμιση αυτή υπαγορεύεται από τη φύση των εν λόγω απαιτήσεων, η βεβαίωση των οποίων αποτελεί αρμοδιότητα των κρατικών αρχών (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 όπ. αν., ΟΛΣτΕ 1972/2012 και 3342/2013). Άλλωστε σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 4 παρ. 6 περ. γ του ν. 3808/2009 *«προτείνεται οι απαιτήσεις του Δημοσίου κατά πτωχών οφειλετών να μην επαληθεύονται, επειδή στηρίζονται σε εκτελεστούς νόμιμους τίτλους. Για τον λόγο αυτό, αρκεί η αναγγελία του Δημοσίου, η οποία γίνεται δια δημοσίου εγγράφου, που επιδίδεται ... και συνοδεύεται από πίνακα των βεβαιωμένων σε βάρος του πτωχού οφειλέτη απαιτήσεων του Δημοσίου.»*. Και ναι μεν για την πληρότητα της αναγγελίας και του πίνακα του άρθρου 62 παρ. 1 ΚΕΔΕ δεν απαιτείται μνεία του νόμιμου τίτλου (ΣτΕ 2311/2017 όπ. αν., 3405/2015), όμως οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις του ΕΦΚΑ πρέπει να έχουν βεβαιωθεί ταμειακά (εν στενή εννοία) ώστε να είναι γνωστές στο αρμόδιο για την ταμειακή βεβαίωσή τους όργανο (Παπαχρήστου: «Η Διοικητική Εκτέλεση μετά τους ν. 1406/1983, 1867/1989 και 1882/1990», παράγραφος 253 σελ. 364) και για τη σαφή και επαρκή τεκμηρίωση των αναγγελλομένων απαιτήσεων του ΕΦΚΑ πρέπει να περιέχεται στην αναγγελία, μεταξύ άλλων, το είδος και το ακριβές ποσόν των χρεών και το οικονομικό έτος στο οποίο ανήκουν (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 όπ. αν., 3405/2015, 458/1996 7μ.). Το άρθρο 55 ΚΕΔΕ εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τη διαδικασία επίστευσης του πλειστηριασμού (Παπαχρήστου όπ.αν.). Συνεπώς - και δεδομένου ότι το άρθρο 55 ΚΕΔΕ ρυθμίζει την αναγγελία των προσώπων υπέρ των οποίων εφαρμόζεται ο ΚΕΔΕ ανεξάρτητα από τη διαδικασία επίστευσης του πλειστηριασμού (Παπαχρήστου όπ.αν.) - αν μέχρι την αποδοχή της αίτησης από το δικαστήριο δεν έχουν εκδοθεί οι ανωτέρω πράξεις (νόμιμοι τίτλοι εν ευρεία εννοία) και οι απαιτήσεις του ΕΦΚΑ δεν έχουν βεβαιωθεί ταμειακά (εν στενή εννοία), η αναγγελία δεν είναι έγκυρη και, ως εκ τούτου, αποκλείεται η ικανοποίηση των απαιτήσεων του ΕΦΚΑ, αφού η μετάθεσή της σε χρόνο κατά τον οποίο θα (πρέπει να) έχει περατωθεί η ειδική διαχείριση ενέχει τον κίνδυνο της εν τω μεταξύ συμπλήρωσης του χρόνου παραγραφής

της αξίωσης του ΕΦΚΑ προς βεβαίωση και επιβολή εισφορών και κυρώσεων για παραβάσεις της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας ελλείψει προβλέψεως περί αναστολής ή διακοπής αυτής συνεπεία της υπαγωγής του οφειλέτη σε ειδική διαχείριση (πρβλ. ΣτΕ 2311/2017 όπ. αν., ΑΠ 1823/1984: ΝοΒ 1985.1137). Εν όψει τούτων πρέπει να γίνει δεκτό ότι πράξεις α) επιβολής εισφορών και β) πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών, εκδιδόμενες από τα αρμόδια όργανα του ΕΦΚΑ, με τις οποίες επιβάλλονται σε βάρος της ΑΕ εισφορές (με τις ανάλογες τυχόν προσαυξήσεις τους), συντασσόμενες μετά την υπαγωγή της εταιρείας αυτής σε διαδικασία ειδικής διαχείρισης και κατά την διάρκεια αυτής της διαδικασίας, νομίμως εκδίδονται στο όνομα αυτής και όχι του ειδικού διαχειριστή (πρβλ. ΝΣΚ 275/2002 και ΣτΕ 2791/1994 όπ.αν.), επειδή δε η εξ αυτών των - διαπλαστικού χαρακτήρα - καταλογιστικών διοικητικών πράξεων απορρέουσα ενοχή γεννάται με την έκδοση των πράξεων και, συνεπώς, η έκδοση αυτών δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4307/2014 [που επιτάσσει μεν την αυτοδίκαιη αναστολή των ατομικών διώξεων, αλλά δεν καταλαμβάνει τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα που τείνουν στην ικανοποίηση απαιτήσεων οι οποίες γεννήθηκαν και κατέστησαν δικαστικώς επιδιώξιμες μετά την αποδοχή της αίτησης (πρβλ. συγκλίνουσα γνώμη της Παρέδρου στη ΣτΕ 2311/2017, σκέψη 11)], παρέπεται ότι και μετά την υπαγωγή του εργοδότη στη διαδικασία ειδικής διαχείρισης και κατά τη διάρκεια αυτής δεν απαγορεύεται από τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4307/2014 η έκδοση πράξεων του ΕΦΚΑ για ασφαλιστική τακτοποίηση μισθωτών, οι οποίοι είχαν παράσχει ασφαλιστέα στον ΕΦΚΑ εργασία πριν από την υπαγωγή του εργοδότη στη διαδικασία ειδικής διαχείρισης, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν οι αξιώσεις του ΕΦΚΑ κινδυνεύουν να υποπέσουν σε παραγραφή.

28. Εν προκειμένω:

28.A. Οι αξιώσεις του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (στην θέση του οποίου υπεισιήλθε από 1-1-2017 ο ΕΦΚΑ) δεν έχουν παραγραφεί, διότι, αφού κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 δεν είχε συμπληρωθεί δεκαετία «από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε» η εκτιθέμενη στην παράγραφο υπό στοιχεία 1.Α της παρούσης ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία, το δικαίωμα του ΕΦΚΑ «για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεών του» από την παρασχεθείσα ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία παραγράφεται σε είκοσι έτη από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία.

28.B. Η χρονικώς απώτερη εργασία παρασχέθηκε στο διάστημα α) από 18-4-2012 μέχρι 17-10-2012 και β) στο διάστημα από 18-10-2012 μέχρι 31-12-2012. Η δεκαετής παραγραφή των αξιώσεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ η οποία ξεκίνησε στις 1/10/13 - δηλαδή την πρώτη ημέρα (1^η/1^{ου}) του επόμενου έτους (2013) από εκείνο (2012) μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η άνωθι εργασία - δεν είχε συμπληρωθεί στις 1-1-2017 (οπότε ο ΕΦΚΑ υπεισιήλθε στην θέση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) και το δικαίωμα του ΕΦΚΑ «για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεών του» από την παρασχεθείσα ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία παραγράφεται την 1^η/1^{ου}/2033. Επομένως η δυνατότητα των αρμοδίων οργάνων να βεβαιώσουν υπό ευρεία έννοια, δηλαδή να συντάξουν νόμιμους τίτλους (Π.Ε.Ε., Π.Ε.Π.Τ., Π.Ε.Π.Ε.Ε. κ.λπ.), θα ισχύει για είκοσι έτη (δηλαδή μέχρι και 31^{ης}/12^{ου}/2032) από την 1^η/1^{ου}/2013 [πρώτη μέρα του επομένου (2013) έτους από εκείνο (2012) μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ως άνω ασφαλιστέα εργασία ή η ασφαλιστέα υπηρεσία].

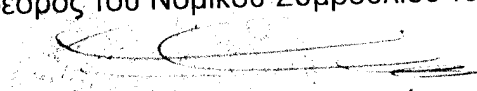
29. Επομένως και μετά την υπαγωγή της εργοδότης στη διαδικασία ειδικής διαχείρισης και κατά τη διάρκεια αυτής δεν απαγορεύεται από τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4307/2014 η έκδοση πράξεων του ΕΦΚΑ για ασφαλιστική τακτοποίηση των μισθωτών του ερωτήματος, οι οποίοι είχαν παράσχει ασφαλιστέα (στο ΙΚΑ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

και στον ΕΦΚΑ) εργασία πριν από την υπαγωγή της εργοδότης στη διαδικασία ειδικής διαχείρισης, τούτο δε ανεξαρτήτως του ότι οι αξιώσεις του ΕΦΚΑ ούτε έχουν παραγραφεί, ούτε κινδυνεύουν να υποπέσουν σε παραγραφή.

Απάντηση

30. Με βάση τα εκτεθέντα και αναλυθέντα, στο ερώτημα που υποβλήθηκε προσήκει – και δίνεται – η απάντηση ότι και μετά την υπαγωγή της εργοδότης σε διαδικασία ειδικής διαχείρισης και κατά τη διάρκεια αυτής δεν απαγορεύεται από τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4307/2014 η έκδοση πράξεων του ΕΦΚΑ (οιονεί καθολικού διαδόχου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) για ασφαλιστική τακτοποίηση των μισθωτών, οι οποίοι είχαν παράσχει ασφαλιστέα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εργασία πριν από την υπαγωγή της εργοδότης στη διαδικασία της ειδικής διαχείρισης και τούτο ανεξάρτητα από το αν οι σχετικές αξιώσεις του ΕΦΚΑ δεν έχουν παραγραφεί, ούτε κινδυνεύουν να υποπέσουν σε παραγραφή.-

Ο πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Αντώνης Παπαγεωργίου

